RISTI

PEITTYMÄSSÄ

Ceta
Lehtniemi

Risti peittymässä

Sisällys

Lukijalle
1. Kunnian tie vai ristin tie
2. Millaisesta Jeesuksesta olet kuullut -tahdotko kohdata Hänet?
3. Oikea hengellinen pappeus -Koorahin kapina
4. Bileamin eksytys
5. Siunauksen perillisen sydämen asenne
6. Kahden puun erilainen hedelmä, kaksi kansaa
7. Liiton kansa on Jumalan oma
8. Opetuslapsen sydämessä asuu sana
9. Usko on suunnaton lahja, ei suoritus
10. Loppuviitteet ja kirjallisuus

Lukijalle

Olemmeko poikenneet ristin tieltä? Tämän peruskysymyksen äärellä olen itse ollut ajatellen, että sen mukana kaikki joko kaatuu, tai pysyy pystyssä.

Kysymys on myös siitä muuttuuko ihminen ajan myötä, ja muuttuuko vastaavasti kristinusko. Voimmeko omistaa koko Raamatun meille annettuna lahjana ja varustuksena uskon tielle? Muuttavatko ihmeet ja armolahjat uskon perustan, vai näyttääkö siltä, että ne vahvistavat sen?

Nämä kysymykset lienevät liian suuria meille jokaiselle. Sen vuoksi niitä on lähdettävä yhdessä miettimään. Kirjani on puheenvuoro, joka tulee arvioida. Olen eläkkeellä oleva hammaslääkäri. Kiinnostukseni on ollut laajaa liittyen koko hengelliseen kenttään. Kuitenkin olen yhä selkeämmin itse paneutunut uskon keskukseen, siihen mitä meille on lahjoitettuna Kristuksessa ja erityisesti Hänen ristin työssään.

Tähän kirjaan olen kuitenkin ottanut läpileikkauksen tavoin kokonaisuuksia Raamatusta. Toivon myös niiden palvelevan päämäärääni tuoda esille turvallista arjen uskoa Jumalan yhteydessä. Samoin tahdon korostaa sitä, että Jumalan on valta ja kunnia. Kristuksessa on todellinen valkeus ja elämä.

Usein pidetään ahtautena sitä, että erottaudutaan lyhyemmäksi tai pidemmäksi ajaksi uskonyhteydestä, jossa ei toimi henkien arviointi, tai jossa on vaatimusta tekojen, ihmeiden ja nopean muuttumisen suuntaan. Tämä aika tuntuu sallivan vain yhteiskristillisyyden, pikakurssittamisen ja eheyttämisen. Minä näen niin, että Jumala on ottanut huomaansa ja omaksi lapsekseen jokaisen kristityn. Jumalan tahto on viedä eteenpäin rauhallista tietä ja yhteydessä arkielämään.

Tiedän, että avara paikka löytyy Kristus-kalliolla. Se mikä näyttää ulospäin ahtautena, on usein tienä vapauteen, rauhaan ja iloon.

Lohjalla 27.11.2011
Ceta Lehtniemi
ceta.lehtniemi@fimnet.fi

1. Kunnian tie vai ristin tie

Vasta aloittaessani aiheeseeni paneutumisen, ymmärsin miten syvästi minuun on vaikuttanut *Tuomo Mannermaan* kirja *Kaksi rakkautta*. Siinä on Lutherin ajattelua, ja käsittääkseni juuri kunnian teologia ja ristin teologia erottuvat hyvin toisistaan. Tietty vastakohtien asettelu ja kärjistäminen tuovat erot selviksi ja havainnollisiksi.

Kunnian teologia katsoisi mielellään sitä, mikä jo on jotain, suurta tai arvokasta. Se on vaatimassa kohteeltaan ominaisuuksia ja tekoja. Jumalan rakkaus ristin kautta sen sijaan luo itse kohteensa ja lahjoittaa itse hyvät ominaisuutensa. Se kärsii ihmisen puolesta ja ihmisen kanssa.

Jumalan lahja ja rakkaus Jeesuksen ristin kautta suuntautuu alaspäin ei-mihinkään ja pahaan. Näin voimme todeta, että todellinen Jumala on rakkautensa mukaisesti siellä missä Hänen rakkautensa kohteet ovat: ihmisyydessä, heikkoudessa, kiusauksissa ja kaikessa hädässä.[1]

Ps. 51:19: *Jumalalle kelpaava uhri on särjetty henki; särjettyä ja murtunutta sydäntä et sinä, Jumala, hylkää*
Jesaja 57:15: *Sillä näin sanoo Korkea ja Ylhäinen, jonka asumus on iankaikkinen ja jonka nimi on Pyhä: Minä asun korkeudessa ja pyhyydessä ja niitten tykönä, joilla on särjetty ja nöyrä henki, että minä virvoittaisin nöyrien hengen ja saattaisin särjettyjen sydämet eläviksi.*

Karismaattisuudesta kunnian teologian näkökulmasta

Karismaattisen liikkeen kritiikin yhteydessä puhutaan usein menestysteologiasta ja eksyttävästä hengestä (henkivallasta). Vasta nyt viime aikoina olen enemmän miettinyt toisenlaista näkökulmaa täydentämään asiaa.

Evankelinen kristillisyys on joutunut ottamaan kantaa karismaattiseen liikkeeseen useaan otteeseen. Se esittäytyi voimakkaasti 1989 Manilassa Filippiineillä Lausanne II:ssa, maailmanevankeliointikongressissa. Siellä laulettiin ylistyslauluja, pidettiin toisten käsistä kiinni, heittäydyttiin johdettuun tunnelmaan, yhteiseen rukoukseen. Näin pyrittiin kokemaan Pyhän Hengen läsnäoloa ja parantavaa vaikutusta.[2]

Raimo Mäkelä kirjoitti kokemuksestaan: *”Meidän pitäisi pyrkiä purjehtimaan oikean lipun alla eli pyrkiä pitämään Pyhä Henki todella pyhänä ja olla nimittämättä Pyhän Hengen vaikutuksiksi sellaista, mikä saadaan aikaan tietyin inhimillisin menetelmin.”* [2]

Minusta kiinnitetään liian vähän huomiota siihen, mitä riskejä sisältyy käytäntöön, jossa ihmisen menetelmin tuotettua tunnelmaa ja läsnäolokokemusta pidetään Pyhänä Henkenä.

Lausanne ryhmä keskusteli menestysteologiasta lokakuun 2008 -syyskuun 2009 välisenä aikana. Se määritteli menestysteologian näin: *”Uskovilla on oikeus terveyden ja menestymisen siunauksiin ja he voivat saada nämä siunaukset positiivisen uskon tunnustamisen ja 'siementen kylvämisen' kautta uskollisella kymmenyksien maksamisella ja uhrilahjoilla.”* Lausanne ryhmä otti kantaa menestysteologiaa vastaan näin: *”Opetukset, jotka kaikista eniten edistävät menestysteologiaa ovat vääriä ja Raamatun opetuksen vastaisia.”* [3]

Lausanne on SEA:n (Suomen Evankelinen Allianssi) taustajärjestönä. Vuosi 2011 on nimetty Rakas risti -teemavuodeksi. 94 järjestöä ja seurakuntaa on kampanjan takana allekirjoituksellaan.[4] *”Rakas risti* -

teemavuosi muistuttaa, että risti kuuluu erottamattomana ja keskeisimpänä perustana kristinuskoon...” Yhtenä teemana mainitaan ristin teologia ja parannuksenteko menestysteologiasta. Allekirjoittajina on lukuisia karismaattisia järjestöjä: Elämän Sana City-seurakunta, Healing Rooms Finland ry, Joensuun Cityseurakunta, Suur-Helsingin seurakunta, TV7, Uusi Elämä ry jne.[4]

Mielestäni Lausanne ryhmä näki menestysteologian hyvin kapeasti ymmärtämättä sen varsinaista opillista pohjaa. Edes tässä ohuimmassa merkityksessä en näe mitään siirtymää pois menestysteologiasta ristin teologian suuntaan. Asian voi tarkistaa mainitsemieni järjestöjen internetsivuilta.

Menestysteologia on pohjimmiltaan juuri kunnian teologiaa, näin itse ajattelen. Suurin haitta ja varjopuoli siinä on ristin merkityksen hämärtyminen. Jumalan pyhyys ja vanhurskaus eivät ilmene opetuksessa. Ei nähdä ihmisen syntiturmeluksen syvyyttä, eikä tästä nousevia vaaroja ja arvioinnin tarpeita. Laki ja evankeliumi nähdään täten kovin ohuesti. Kun näillä alueilla on suuria puutteita, niin armo on lähes hukassa. Menestyksen ja vahvuuden korostus on armottomuutta, lakihenkistä armottomuutta, sanoo eräs Uskon Sana -liikkeen jättänyt henkilö.

Katse menestysteologiassa kiinnitetään siihen mikä on suurta ja näyttävää. On suuria kokouksia, luvataan parantumisia ja ihmeitä. Ihminen ja ajassa tapahtuva muutos ratkaisee. Jumalan Kuningaskunta tuodaan aikaan voiman ja suuruuden kautta. On siirrytty kunnian teologiaan ja kunnian tien kulkemiseen. Aikamme hemmoteltu ihminen etsii erikoisia kokemuksia tyhjään oloonsa ja selittää ne sitten tahtomallaan tavalla muka Raamatun ilmoituksen mukaisiksi. Näin jää väistämättä ilman apua pieni, hädässä oleva, avuton, epäonnistunut ja syntinen ihminen.

Jumala itse tuli alas ihmiseksi ja kärsi häpeällisen ristinkuoleman. Hän on uskomme alkaja ja täyttäjä. Häneen katsoen näemme, mitä on tulla kärsimykseen, pienuuteen ja häviöön.
Hebr. 12:2: *...silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen, joka hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle*

Se joka on syvällä sisällä kunnian tien ajattelussa ja hengessä, ei osaa edes kaivata sieltä pois. Tuo uskonnollisuus ruokkii ihmistä väärällä tavalla ja siinä on kuin jokin imu kokemuksellisuuteen ja vääriin korostuksiin. Näin joudutaan sisälle myös laittomuuteen.

Matt. 25:n kuvaamat kaksi kansaa tulee väistämättä mieleeni ja samoin Matt. 7:22-23. Kunnian tie saattaa päätyä joidenkin kohdalla ajatuksiin: ”*...emmekö me tehneet..”, ”emmekö me Sinun nimesi kautta..”*

Eihän uutta viiniä lasketa vanhoihin leileihin

Matt. 9:17: *Eikä nuorta viiniä lasketa vanhoihin nahkaleileihin: muutoin leilit pakahtuvat ja viini juoksee maahan ja leilit turmeltuvat; vaan nuori viini lasketaan uusiin leileihin ja niin molemmat säilyvät.*

Ymmärrän tämän vielä varsin heikosti. Kyse on mitä ilmeisimmin Vanhasta ja Uudesta liitosta. Uusi perustuu Jeesuksen sovituskuolemaan, Uusi liitto Jeesuksen veressä. Vanha liitto saa täyttymyksensä. Jeesus ei tässä kohdassa osoita mielestäni sanojaan uskonnollisuutta vastaan. Asia on toinen.

Opetuslapset olivat jo liittyneet Jeesukseen ja olivat "Yljän" seurassa, varmasti silti vielä ymmärtäen kovin heikosti, jos lainkaan, Jeesuksen edessä olevaa kärsimystietä. Uusi viini oli jo viittaus ristinkuolemaan, sovitukseen.

Koko Vanhan Testamentin pohja, historian Jumala, Luojamme, liitot, käskyt, Jumalan pyhyys ja vanhurskaus; ei näitäkään oteta pois. Uusi piti kuitenkin laskea kokonaan uudelle pohjalle, jotta meillä olisi pelastus. Tarvittiin Jumalan Poika uhriksi syntiemme tähden.

Kysyin eräältä pitkään eräässä City-seurakunnassa[5] olleelta kristityltä, millaista opetusta hän oli kuullut

tästä kohdasta. Hän luonnehti sitä näin:
”*Uusi viini oli keskeinen sanoma entisessä seurakunnassani. Sillä tarkoitettiin kaiken uskonnollisuuden poispanemista. Vanhaan leiliin ei voi kaataa uutta viiniä. Vanha leili on siis uskovassa oleva uskonnollisuus: ulkoiseen sitoutuminen, jäykkyys jne. Uskovan tuli hylätä entisenlainen eli vanha kristillisyys ja antautua täysin tähän uuteen. Keskeinen sanoma oli uskonnollisuuden vastustaminen, ei armon julistus.”*

Eräälle ystävälleni muistui tästä raamatunpaikasta keskustellessamme mieleen se, että hänen karismaattisessa uuteen viiniin keskittyneessä seurakunnassaan oli puuttunut opetus Jumalan vanhurskaudesta, oikeudenmukaisuudesta ja pyhyydestä. Hän irrottautui seurakunnasta osittain tämänkin vuoksi. Häneltä oli hävitä koko uskon perusta, kun Jumalan ominaisuuksia ei pidetty esillä epämääräistä rakkautta lukuun ottamatta.

Vanhasta Testamentista ystäväni löysi viimein Jumalan, joka on vanhurskas. Hän löysi myös ihmisen, joka pakenee Jumalaa ja rikkoo Häntä vastaan. Hän löysi näin myös sen tosiasian, että ihmisessä säilyy taipumus Jumalan vastaisuuteen ja jatkuva tarve Jumalan armon ja totuuden omistamiseen.

Hän löysi luokseen kutsuvan Jumalan, ristin ja armon. Jeesuksen sovitustyö ja risti tulivat uskon perustaksi. Ikään kuin laista ja Jumalan pyhyyden ymmärtämisestä olisi tullut kasvattaja, joka johdatteli syvempään Kristuksen tuntemiseen ja armon ymmärtämiseen.

Hebr.1:9: *Sinä rakastit vanhurskautta ja vihasit laittomuutta...*
Hebr. 13:8: *Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti.*

Vielä Matt. 9:17 herättämää keskustelua

1992 käännös puhuu ”uudesta viinistä”, johon viittaavat myös englanninkieliset uuskarismaattisten järjestöjen nimet *New Wine* ja *Vineyard*. Eräs keskustelutoverini ei kuitenkaan kokenut, että juuri tuohon raamatunpaikkaan (Matt. 9:17) vetoamalla olisi kehotettu jättämään vanhaa ja ottamaan vastaan uutta hengellisyyttä, ”uutta ja tuoretta viiniä” uusilta viinitiloilta. Tämän tapainen houkuttelu tapahtui usein jotenkin peitellymmin, ja kuitenkin yritettiin murtaa terve suojaraja. Näin päästiin manipuloimaan tunne-elämää, koko olemusta, henkeä ja ruumista.

Karismaattisen liikkeen jättänyt ystävä arveli, että pikemminkin Apostolien tekojen kuvaamaa helluntaikokemusta vääristeltiin ja siihen vedoten otettiin vastaan erilaisia hengellisiä kokemuksia ja ilmiöitä, jotka muistuttivat usein humaltuneen käytöstä tai olivat muuten lähes irvokkaita. Asiaa selitettiin mm. ajatuksella, että lopunaikaan liittyy yhä voimakkaammat Hengen vuodatukset, kunnes koko maa on vallattu Kristukselle. Ja tavallaan tämä voima oli otettava, missä se oli tarjolla. Ilmiöt ovat myös nykyisin ajoittain samoja kuin Vineyard-liikkeen piirissä esiintyneessä ”torontolaisuudessa” 1990-luvun puolivälissä.

Jatkoimme keskustelua. Siirryimme kuitenkin jälleen käsittelemään lakia. Vanhassa Testamentissa se oli kirjoitettu kiveen. Kuitenkin on kysymys myös lihasydämeen kirjoitetusta hengellisestä laista, rakkauden laista, Kristuksen laista. Arvelin, että karismaattisessa liikkeessä kenties ymmärretään se, että ihminen uskoon tullessaan tarvitsee sovituksen, ei voi täyttää käskyjä. Kuitenkin syvempi lain ymmärtäminen ja ihmisen syntiin taipuvaisen olemuksen ja heikon saviastian luonne jää kenties huomiotta.

Sain ystävältä jossain vaiheessa vastauksen: *”Olin itsekin yllättynyt siitä miten tärkeä laki oli raitistumisessani, tervehtymisessäni ja oppiessani tuntemaan Jumalaa. Kuinka se ottikaan nyt reilun tilan tullakseen esiin. Tuon asian suhteen on niin paljon hämmennystä ja väärinkäsitystä, että tuntui ihanalta käsitellä sitä hyvässä valossa.”*

Ystäväni näki jälkikäteen sen miten uskovan synnillisyys häivytettiin korostamalla vain uutta luomusta ja sen voimaa ja ihanuutta. Synnistä puhuminen oli ollut lähinnä uskonnollista ilonpilaamista. Ymmärrän, että näin syntyi myös perinne puhua vain onnistumisista, menestymisistä, paranemisista ja ihmeistä. Epäonnistumisten, uupumisten ja kiusausten kanssa kamppailevat oppivat vaikenemaan.

Me käsitämme, ettei nyt ole kysymys lainkaan lain alla elämisestä. Armon ja sovituksen ymmärtämiseksi meidän on hyvä tuntea Jumalan vanhurskasta tahtoa ja omaa ihmisen olemustamme. Armon ja anteeksisaamisen tarve näyttäytyy näin oikeassa valossa, sekä tarpeemme turvautua Kristuksen vanhurskauteen koko elämämme matkalla.

Joh. 17, joitain mietteitä Jeesuksen jäähyväisrukouksesta

Myös Joh. 17 ymmärretään nykyisin eri tavoin kuin perinteisesti. Sen sanotaan kehottavan ekumeniaan ja yhteiskristillisyyteen. Tämä tarkoittaa usein yhteiskristillisiä karismaattisia rukouspiirejä. Minusta sanoma on siinä, että Jeesus oli ja on yhtä Isän kanssa ja sanan todistuksen kanssa.

Tuon kohdan ydin on Jeesuksen ristintyössä. Tähän yhteyteen meitä kehotetaan. Jos aiemmat sukupolvet olisivat ajatelleet niin kuin se tänä aikana ymmärretään, olisiko meillä kirkasta, puhdasta evankeliumia lainkaan? Meitä kehotetaan evankeliumin säilyttämiseen samalla, kun kehotetaan olemaan yhtä Jeesuksen ja Isän kanssa. Pyhä Henki osoittaa Kristukseen ja vie tähän yhteyteen sekä avaa sanaa meille. Sanassa meillä on Kristus.

Nykyinen karismaattinen liike, jota kutsutaan tunnustuskuntiin sitoutumattomaksi uuskarismaattisuudeksi[5], irrottautuu huomaamattaan yhä kauemmaksi uskon opillisesta perustasta kokemuksellisuuteen, ihmisen omiin tekoihin ja itse kehitettyihin ajatuksiin hyvästä, oikeasta ja toimivasta.

Minusta on suuri vaara joutua ristin tieltä kunnian tielle. Karismaattisuudessa on nähtävissä myös samoja korostuksia kuin New Agessa. Ihminen ja kaikki maan päälle sijoittuva muutos ja parantamistoimista ovat ylikorostuneet. Ristin sanoma ei ole esillä.

Ajankohtaisista teemoista -Healing Rooms konferenssi

Syksyllä 2011 oli *Healing Rooms Nordic* -konferenssi Espoon helluntaikirkossa. Sitä mainostettiin parantumiskonferenssina. Vuosi sitten vastaava tapahtuma pidettiin Munkkivuoren kirkossa, siis luterilaisen seurakunnan tiloissa.

Tänä vuonna vieraiksi oli kutsuttu Rick ja Lori Taylor. He palvelevat Kaliforniassa Healing Roomissa ja Santa Maria Valley Vineyard seurakunnassa. He opettavat koulussa, joka keskittyy ihmeisiin, "Supernatural" on sen keskeinen sana. Koulun ohjelma on Bill Johnsonin Bethel Church'n yliluonnolliseen keskittyvästä koulusta.[6,7]

Pieni lainaus antaa viitteen siitä, miten lähellä menestysteologiaa liikutaan jo yksin parantamisen alueella. *”Me uskomme: ...Kristuksen ristin lunastavaan työhön, joka tarjoaa ihmisen ruumiin, mielen ja hengen parantumisen vastauksena uskon rukoukseen.”* [7]

USA:n Vineyard-liike koki tarvetta oppinsa määrittelyyn jo heti nousunsa jälkeen vuonna 1983. Vuonna 2006 liikkeen johdon allekirjoittama uskontunnustus kertaa perustustaan mm näin: *”Oli tarpeen kehittää uskontunnustus, joka oli uskollinen Raamatulle ja edusti niiden ihmisten moninaisuutta, jotka ovat antautuneet elämään Herran Jeesuksen Kristuksen herruudessa ja suhteessa toisiinsa Vineyard-liikkeessä... Sen käsittäminen, että Jumalan Valtakunta (engl. Kuningaskunta) on integroiva motiivimme*

ymmärtää Jumalan kertomusta, Raamattua ja meidän teologiaamme, on vaikuttanut tämän asiakirjan rakenteeseen." [8]

Asiakirjaa suositellaan kaikkien USA:n Vineyard-seurakuntien käyttöön. Edellisen mukaan koko Raamattua tarkataan Kuningaskunta-ajattelun läpi. Ei siis löydy sitä näkemystä, jossa jo varhain tarkataan esikuvia ja ennustuksia, jotka osoittavat Kristukseen syntiemme sovittajana. Raamatun "punainen lanka" on vaihtunut toiseksi. Näkemykseni mukaan tässä ajattelussa annetaan suuri valta saatanalle. Sen sanotaan perustaneen pimeyden Vasta-Kuningaskunnan.

Jeesuksesta sanotaan asiakirjassa mm näin: *"Jeesus oli voideltu Jumalan Messiaana ja oli Pyhän Hengen voimassa, tuoden (asettaen virkaan) Jumalan Kuningaskunnan hallinnon maan päälle, ollen voimakkaampi Saatanan hallintavaltaa vastustamalla kiusauksia, saarnaamalla hyvää uutista pelastuksesta, parantamalla sairaat, ajamalla ulos demonit, ja nostamalla kuolleet elämään. Opetuslapsensa kooten Hän muodosti uudelleen Jumalan kansan, oman seurakuntansa olemaan Hänen Kuningaskuntansa instrumenttina."* [8]

Tuohon edellä olevaan kokonaisuuteen liitetään kyllä myös Jeesuksen ristinkuolema ja ylösnousemus. Kuningaskunta-ajattelu on kuitenkin keskuksessa eikä risti kuten pitäisi olla. Myös Helsingin Vineyard-seurakunnan pastori TM Ari Puonti julisti Lohjalla Vihdin kirkossa 2011 Healing Rooms -järjestön kevätkokouksessa: *"Evankeliumi -hyvä sanoma Jumalan Kuningaskunnasta."* [9]

1 KOR. 4:8: ... *teistä on tullut kuninkaita...* Näin toteaa Paavali korostaen sitä eroa, mikä on hänen elämänsä arkitodellisuuteen: *me olemme houkkia Kristuksen tähden, mutta te älykkäitä Kristuksessa, me olemme heikkoja, mutta te väkeviä; te kunnioitettuja, mutta me halveksittuja* (1 Kor. 4:10).

Kuningaskunta-ajattelu vie ihmeiden ja merkkien korostamiseen. Toisaalta sanotaan, että Jeesus on "Kristuksen elävän ruumiin" pää ja puhutaan uskoontulosta melko perinteisesti, tosin ratkaisukristillisyyden näkökulmasta ja edellä kuvaamani karismaattinen ajattelu taustalla. On vaikea nähdä milloin on kyseessä aito Jumalan Pyhän Hengen kautta herättämä sisällinen usko.

Paljon käytetty termi "transformaatio", Kuningaskunta-ajattelu ja Pyhän Hengen "instrumenttina" olo tuovat hivuttaen yhä enemmän erilaisia menetelmiä, terapioita, pitkäkestoista ja toistavaa ylistystä sekä ylistystanssia mukaan kokouksiin. Iloitaan kaikesta, minkä voidaan tulkita tuovan Jumalan Kuningaskuntaa esiin. Aletaan korostaa sitä, että jatketaan Jeesuksen aloittamaa työtä Jeesuksen asettamin valtuuksin. Puhutaan auktoriteetista ja kyvystä tehdä ihmeitä Jeesuksen nimen voimalla. Näin toimittaessa unohdetaan kuitenkin arvioiminen, koska ei tahdota nähdä uuden ihmisen vajavaisuuksia ja taipumusta syntiin ja virhearviointeihin. Unohdetaan myös usein Jumalan sanan opettaminen ja sovituksen keskeisyys.

Tämä ajattelu johtaa mielestäni siihen, että painotetaan yliluonnollista, suurta, ja yleensäkin näkyvää ajassa tapahtuvaa muutosta.
Luuk. 17:21: ... *Jumalan valtakunta on sisällisesti teissä.*
Hebr. 13:14: ... *sillä ei meillä ole täällä pysyväistä kaupunkia, vaan tulevaista me etsimme.*

Lopputiivistelmä

Kunnian ja ristin tiet eivät ole yhteen sovitettavissa. Nykyinen karismaattisuus nostaa ihmisen kokemuksineen ja mahdollisuuksineen hyvin keskeiseen asemaan, ja hämärtää samalla kristinuskon keskeisen sanoman.

Kristus alentui. Hän tuli ihmiseksi, kaltaiseksemme. Hän kärsi häpeällisen ja kivuliaan ristinkuoleman syntiemme tähden. Hän antoi esikuvan palvelusta. Hän osoitti, että pieni on suurta Taivasten valtakunnassa. Ja muistakaamme, ettei meillä ole "pysyväistä kaupunkia täällä, vaan tulevaista me

etsimme.” Eihän meillä ole täällä yhtään mitään pysyvää.

Kun alamme aavistaa jotain Isän sydämen ominaisuuksista ja tahdosta, löydämme päivittäisen arjen uskon. Siinä pieni ja näkymätön saa uuden merkityksen. Osaaminen, näyttävyys, valta ja onnistuneet teot eivät kohoa enää arvoasteikossamme kärkeen.

Ilomme tulisi olla siinä, että nimemme ovat kirjoitettuina Elämän kirjaan. Saamme turvata päivittäin Jumalan armoon. Jumala suo tässä lapseudessa eläville myös armon välineitä ja armolahjoja. Kuitenkin Kristus on kaiken keskuksena ja pyrkimyksenä on säilyttää ristin evankeliumi kirkkaana.

Ah, Taivaan tie on ristin tie,
vaan Jeesus kerran sinut vie
iäiseen kunniaansa.[10,11]

2. Millaisesta Jeesuksesta olet kuullut? Tahdotko kohdata Hänet?

Mefiboset -Kuninkaan pöytään kutsuttu rampa

Mefiboset oli kuningas Saulin pojan Joonatanin poika. Raamattu kertoo koskettavasti hänen rampautumisestaan. Mefiboset oli viiden vuoden vanha, kun hänen isoisänsä Saul ja isänsä Joonatan saivat surmansa taistelussa. Lastenhoitaja oli paetessaan hätääntyneenä pudottanut Mefibosetin, joka sen seurauksena jäi rammaksi. (2 Sam. 4:4)

Kun Daavid vuosien perästä oli voideltu koko Israelin kuninkaaksi, hän tahtoi tehdä laupeuden häntä vainonneen Saulin suvun jäsenelle. Vain Joonatanin nyt jo aikuinen poika Mefiboset oli jäljellä.

Paikka, josta Mefiboset haettiin, oli nimeltään Loodebar. Se tarkoittaa tyhjyyden paikkaa, autiomaata. Mefiboset lankeaa kasvoilleen kuningas Daavidin edessä sanoen: ”Tässä on palvelijasi”. Hän saa kuulla: ”Älä pelkää, sillä minä teen sinulle laupeuden...”

On koskettavaa lukea, että Mefiboset käyttää omasta tilastaan ilmaisua kuin ”koiranraato”. Kun Daavid oli säästänyt häntä vainonneen ja takaa ajaneen kuningas Saulin hengen Een-Gedin luolassa, hän käytti juuri tuota sanaa itsestään. Daavid oli sanonut: ”Ketä sinä ajat takaa? Koiranraatoa, yhtä kirppua!”

Epäilemättä Mefiboset oli kuullut, että kuningas Daavid oli surmaamisen sijasta tehnyt jo kerran laupeuden hänen suvulleen ja tahtoi yhä tehdä laupeuden ilman minkäänlaisia Mefibosetin omia ansioita. Myös Jeesus tekee kuningas Daavidin tavoin laupeuden meille oman ansionsa perusteella, ei meidän ansiomme mukaan.

Mefiboset jäi rammaksi, mutta hän asui nyt Jerusalemissa, söi kuninkaan pöydässä ja omisti koko isänsä suvun perinnön. Tästä kerrotaan 2 Sam. 9 luvussa. Jeesus sanoo: ”Minä olen elämän leipä.” ”Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkylläisyys”.

Daavidin Poika kutsuu Bartimeusta

Mark.10:46-52:
Ja he tulivat Jerikoon. Ja kun hän vaelsi Jerikosta opetuslastensa ja suuren väkijoukon seuraamana, istui sokea kerjäläinen, Bartimeus, Timeuksen poika, tien vieressä. Ja kun hän kuuli, että se oli Jeesus Nasaretilainen, rupesi hän huutamaan ja sanomaan: "Jeesus, Daavidin poika, armahda minua." Ja monet nuhtelivat häntä saadakseen hänet vaikenemaan. Mutta hän huusi vielä enemmän: "Daavidin poika, armahda minua." Silloin Jeesus seisahtui ja sanoi: "Kutsukaa hänet tänne." Ja he kutsuivat sokean, sanoen hänelle: "Ole turvallisella mielellä, nouse; hän kutsuu sinua." Niin hän heitti vaippansa päältään, kavahti seisomaan ja tuli Jeesuksen tykö. Ja Jeesus puhutteli häntä sanoen: "Mitä tahdot, että minä sinulle tekisin?" Niin sokea sanoi hänelle: "Rabbuuni, että saisin näköni jälleen." Niin Jeesus sanoi hänelle: "Mene, sinun uskosi on sinut pelastanut." Ja kohta hän sai näkönsä ja seurasi häntä tiellä.

Daavidin sukuista Messiasta odotettiin kovasti. Useat psalmit, 1. Mooseksen kirja, 2. Samuelin kirja, 1. Aikakirja, Miika, Jesaja, Jeremia ja Hesekiel viittaavat tähän. Pelastus ei Daavidin sukuisten kuningasten aikana täyttynyt, vaan katseet olivat tulevassa pelastajassa, joka olisi täydellinen ja uusi Daavid, häntä monin verroin korkeampi. Myös evankelistojen esittämien sukuluetteloiden tarkoituksena on osoittaa, että Jeesuksessa täyttyivät ennustukset Daavidin sukuisesta pelastajasta.

Bartimeus oli viettänyt aikaa tien vieressä päällysvaippaan kääriytyneenä. Hän oli kuunnellut tarkkaavaisesti ihmisten keskusteluja. Hän kutsui tässä Markuksen välittämässä raamatunpaikassa Jeesusta kahdesti Daavidin Pojaksi. Tämä ilmaisee, että Bartimeus uskoo, että Jeesus oli luvattu Messias. Hän juuri on se, mihin pyhät kirjoitukset ovat osoittaneet ja sukupolvien toivo kohdistuu.

Toinen Jeesukseen kohdistettu puhuttelunimi oli ”rabbuuni”. Tämä sana ilmaisee Jeesuksen tehtävän olla opettajana, joka on erilainen kuin fariseukset ja saddukeukset. Jeesus on opettajanakin läheinen ja rakastava. Hän ymmärtää, mitä ihmisessä on. Hän ymmärtää, mitä kukin tarvitsee. Hän opettaa niin kuin oikein on. Hänen suussaan on Taivaallisen Isän sanoja.

Bartimeus toistaa kahdesti syvältä tulevan rukouksen ja pyynnön: ”Armahda minua”. Tämä on pyyntö, joka osoitetaan Jumalalle. Vain Hänellä on lupa armahtaa ihminen. Bartimeus oli syvällisesti omaksunut Jeesuksen, Messiaan, tehtävän Pelastajana ja Armahtajana.

Jeesus sanoi: ”Kutsukaa hänet tänne”. Opetuslapset sanoivat Bartimeukselle: ”...hän kutsuu sinua”. Tässä lyhyessä kirjoituksessa toistuu kahdesti ilmoitus siitä, että Jeesus on henkilökohtaisesti kutsumassa luokseen. Henkilökohtainen kutsu ja kohtaaminen on aivan jotain muuta kuin etäältä asioiden kuuleminen. Se on enemmän kuin asioiden oikein ymmärtäminen. Ihmiselle ei ole mitään suurempaa kuin se, että hän saa kohdata Jumalan.

Jeesus puhutteli Bartimeusta ja sanoi: ”Mitä tahdot, että minä sinulle tekisin?” Tähän mennessä Bartimeus oli jo puhutellut Jeesusta sanoilla, jotka ilmaisevat uskoa Messiaaseen ja Armahtajaan. Hän on tunnustanut uskonsa Jeesukselle. Nyt Bartimeus tuo Jeesuksen eteen kipeimmän ongelmansa, näön menetyksen: ”...että saisin näköni jälleen.” Juuri näin me saamme menetellä. Saamme tuoda kaikki asiamme Jeesuksen eteen. Vieläpä voimme tehdä sen turvallisesti, kuten tässä raamatunpaikassa myös sanottiin. ”Ole turvallisella mielellä.”

Jeesuksen vastaus kertoo, että hän näki Bartimeuksen uskon. Hän vastasi ensin hänen uskonsa ilmauksiin sanoen: ”Mene, uskosi on sinut pelastanut”. Bartimeuksen usko näki jo Vanhan Testamentin kautta Messiaan ja Armahtajan. Me tiedämme jo täydellisemmin, miten Jeesuksen pelastusteko täyttyi. Jeesus kuoli ristinkuoleman tähtemme. Saamme syntimme anteeksi ja täyden puhdistuksen Hänen pyhässä

sovintoveressään. On suurinta mitä voi ihmiselle tapahtua, kun Jeesus julistaa: ”Uskosi on sinut pelastanut.”

Kohta Bartimeus sai näkönsä ja seurasi Jeesusta tiellä. Alussa Bartimeus oli tien vieressä. Nyt hän kulki tiellä. Kristityt ovat aidosti tien kulkijoita. Jeesus itse on Tie ja Totuus ja Elämä. Tämä tie vie perille kirkkauteen.

Mefiboset ja Bartimeus

Mefiboset oli Joonatanin poika. Bartimeus oli Timeuksen poika. Timeus tarkoittaa ”kunnioitettu, arvossapidetty”.[1] He olivat kuitenkin joutuneet syrjään arvostetusta suvustaan ja perinnöstään. He olivat molemmat vaurioituneet, vammautuneet. Myöskään Bartimeus ei ollut syntymästään saakka sokea. Jotain tämän kaltaista on käynyt ihmisen suvulle, meille kaikille. Olemme joutuneet irti elävän Jumalan yhteydestä, vioittuneet syvästi.

Mefiboset oli kuullut kuningas Daavidista, mutta ei ollut häntä henkilökohtaisesti kohdannut. Bartimeus oli kuullut Daavidin sukuisesta Messiaasta, mutta ei ollut häntä kohdannut. Uskon, että Mefibosetille armahdus ja kutsu kuninkaan pöytään tulivat yllätyksenä. Bartimeus sen sijaan oli laittanut kaiken toivonsa Jeesuksen kohtaamiseen.

Kuitenkaan emme tiedä mitään Mefibosetin salaisesta ikävästä ja kaipuusta saada kohdata hänet, jota hänen oma isänsä oli rakastanut ja arvostanut. Ehkä hän salaa kaipasi kohdata hänet, joka oli osoittanut niin käsittämätöntä laupeutta hänen isoisälleen, kuningas Saulille. Ihminen on kuin orpo ennen yhteyttä elävään Jumalaan. Hän on kuin sokea tai kuin nälkäinen ja janoinen ollessaan vailla kuninkaan pöydän anteja. Olennaista on varmasti se, että uskova saa aterioida ja vaeltaa Jeesuksen seurassa ja juurtua Häneen ja Jumalan sanaan.

Tärkeistä asioista on aina kerrottu eteenpäin

Luukkaan Evankelumin alku on puhutteleva. Luuk.1:1-4: *Koska monet ovat ryhtyneet tekemään kertomusta meidän keskuudessamme tosiksi tunnetuista tapahtumista, sen mukaisesti kuin meille ovat kertoneet ne, jotka alusta asti ovat omin silmin nähneet ja olleet sanan palvelijoita,*
niin olen minäkin tarkkaan tutkittuani alusta alkaen kaikki, päättänyt kirjoittaa ne sinulle, korkea-arvoinen Teofilus, että oppisit tuntemaan, kuinka varmoja ne asiat ovat, jotka sinulle on opetettu.

Apostolit olivat Jeesuksen elämän, kuoleman ja ylösnousemuksen todistajia. Pietari sanoo ensimmäisessä helluntain jälkeisessä puheessaan, että Jeesuksessa Kristuksessa täyttyi se, minkä Jumala on ilmoittanut kaikkien profeettain suulla, että nimittäin hänen Voideltunsa piti kärsimän. (Apt. 3:18)

1 Piet. 2:24-25:
...joka ”itse kantoi meidän syntimme” ruumiissansa ristinpuuhun, että me, synneistä pois kuolleina, eläisimme vanhurskaudelle; ja hänen ”haavainsa kautta te olette paratut”. Sillä te olitte ”eksyksissä niinkuin lampaat”, mutta nyt te olette palanneet sielujenne paimenen ja kaitsijan tykö.
Näemme miten apostoli Pietari liittää sanomansa useaan Vanhan testamentin kirjoitukseen. Kutsu parannuksen tekemiseen ja evankeliumin vastaanottamiseen on selkeä, rakkaudellinen ja lähelle tuleva.

Juuri sinulle kuuluu tämä sama kutsu. Jeesuksen ristin sovitustyö tarjoaa armon, anteeksiannon synneistä. Vain tämän ilmaisen lahjan vastaanottaneella on yhteys Taivaalliseen Isään ja Pyhän Hengen osallisuus elämässä.

Jälkipohdintaa

Liberaaliteologia ehkä riisuisi tuon kirjoitukseni kaikesta yliluonnollisesta. Samoin se ei useissa tapauksissa hyväksyisi Jeesuksen ristinkuoleman uhriluonnetta, vaan selittäisi sen ainoastaan rakkauden ilmaisuksi.

Äärikarismaattisuus taas korostaisi paranemisihmettä ja selittäisi myös ristinkuoleman tuovan parantumisen sille, joka ottaa sen riittävällä uskolla vastaan. Samoin yltäkylläisyys ja kuninkaan pöydässä ateriointi voitaisiin selittää ajallisen siunauksen omistamisena.

Aivan syvimmässä mielessä esoteerikot eivät voisi ajatella mahdollisuutta, että Jumala tulee ihmiseksi, fyysiseksi persoonaksi, lihaan. 2 Joh.1:7: *Sillä monta villitsijää on lähtenyt maailmaan, jotka eivät tunnusta Jeesusta Kristukseksi, joka oli lihaan tuleva; tämä tämmöinen on villitsijä ja antikristus.*

Esoteerisella alueella käsitysten hajonta on tosin suurta monin eri vivahtein. Lisään sen vuoksi, että gnostilainen ajatus siitä, että Kosminen Kristus olisi tullut Jeesukseen kasteen yhteydessä, on hylättävä. Todennäköisesti Johannes tässä kirjeessään viittasikin juuri tähän. On siis syytä korostaa, että Jeesus syntyi ihmislapseksi, Daavidin sukuiseksi Messiaaksi, Voidelluksi, Kuninkaaksi. Hänen kuninkuutensa ei kuitenkaan ole tästä maailmasta, koska Kristuksen olemus on iankaikkinen, ja Hän on Jumala. Mutta Jeesus Kristus tuli ehdottomasti lihaan syntymällä neitsyestä, juuri niin kuin oli ennustettukin.

Minun mielestäni on tärkeää, että vietämme Jeesuksen syntymäjuhlaa. Sen ajankohta pimeimpänä vuodenaikana on kuin suurta lahjaa meille suomalaisille. Se on myös osa yhteistä kulttuuriamme. Joulun saama kritiikki juuri kristittyjen taholta on mielestäni osittain väärin korostunutta. Nyt on tullut esille joulun ajankohta ja sen historia pakanallisen juhlan yhteydessä monia hämmentävällä tavalla; jopa niin että jotkut arkailevat viettää omaa jouluaan hengellisenä juhlana.

Perinteisesti kristityt ovat nostaneet juuri hengellisen sisällön esiin ja pyrkineet viettämään juhlia sen mukaisesti. Näinhän ovat sukupolvelta toiselle välittyneet kristinuskon keskeiset tapahtumat. Voin ainakin omalta kohdaltani sanoa, että vierastan jyrkkyyttä näissä asioissa. Tahdon, että kristityistä välittyisi jouluna ilo Vapahtajan syntymästä ja juuri se voisi jäädä lastenkin mieliin. Kristus on vapauttanut meidät kaikista pimeyden valloista ja voimista, ja ajatuksemme saisikin olla siinä mitä meille on lahjoitettuna Kristuksessa. Juhlien viettotapojen ja perinteiden ei tulisi sitoa ajatuksiamme millään tavoin maalliseen ja häviävään, vaan nostaa katseemme Kristukseen (Kol.2:15-17), näin riippumatta esim. joulun viettotavastamme. On selvää, että Kolossan tilanteessa kyse oli siitä, että kristityillä oli vapaus Vanhan Testamentin juhlatavoista ja tarkoista määräyksistä, mutta voinemme soveltaa ajatusta myös omaan aikaamme.

Kun puhumme Jeesuksen yliluonnollisesta syntymästä, niin emme voi turvautua tässäkään luonnolliseen ajatustapaamme, vaan nöyrrymme tutkimaan asioita ilmoituksen kautta. Raamattu on ylipäätään sen luonteinen kirja, että ihminen joutuu asettumaan sen alapuolelle ja lisäksi vielä pyytämään Pyhää Henkeä kirkastamaan sanaa. Tämän jälkeenkin vielä kaikki on alistettava muiden arvioitavaksi.

Itse tahdon painottaa sitä, että VT:n kirjoitukset kävivät toteen Jeesuksessa. ”Voidellun” oli määrä kärsiä, ja kärsiä juuri verinen ristinkuolema. Hänen ansioillaan laupeus, armo ja yhteys taivaalliseen Isään astuvat voimaan. Tämä laupeus kohdistui viholliseen (Saul), rampaan ja sokeaan. Kun olemme vielä Jumalan vihollisia, tai emme itse pääse kulkemaan pois elämämme autiomaasta, tai emme näe taivaallisia, silloin Jumala rientää avuksemme. Kristus kuoli puolestamme oikeaan aikaan, ja Pyhä Henki kutsuu meitä elävän Jumalan yhteyteen, ja elämään Jumalan omina. Tärkein paraneminen tapahtuu jo Jumalan lapseksi ja Jeesuksen opetuslapseksi pääsemisessä, ja iankaikkisen elämän osallisuudessa. Olemme tulleet sielujemme Paimenen tykö.
1 Piet. 2:25: *Sillä te olitte "eksyksissä niinkuin lampaat", mutta nyt te olette palanneet sielujenne paimenen ja kaitsijan tykö.*

Kuinka paljon merkitseekään se, mitä olemme kuulleet ja oppineet Jeesuksesta. Moni voi tulla uskoonkin meidän mielestämme kuin ”väärässä paikassa”. Pohjimmiltaan hän sydämessään kohtasi kuitenkin todellisen Jeesuksen, johon oli kiinnittänyt kaipuunsa ja toiveensa, ja josta hänelle oli opetettu kenties jo lapsena. Opetus on saattanut tapahtua juuri kristillisten juhlien yhteydessä. Älkäämme antako tälläkään alueella minkään hämmennyksen estää meitä kertomasta Jeesuksen syntymästä, kuolemasta ja ylösnousemuksesta. Usein tunnemme Jeesuksen kuin kaukaa ennen varsinaista kohtaamista ja pääsemme vähitellen tuntemaan Hänet syvällisesti ja omakohtaisesti.

Olisi tärkeää viettää paljon aikaa tämän hyvän sielujemme Paimenen seurassa, kun olemme päässeet Hänen omikseen. Miten tämän vain osaisimmekaan ymmärtää.[2]

3. Oikea hengellinen pappeus -Koorahin kapina

Kun puhun hengellisestä pappeudesta, tarkoitan sitä millä perustalla Kristukseen uskova henkilö lähestyy Jumalaa Isänä. Tähän kokonaisuuteen liittyy niin arjen elämä johdatuksineen sekä armossa ja anteeksiantamuksessa eläminen. Yksi osa tätä hengellistä pappeutta on esirukous ja palvelu.

Ymmärrän siis asian hyvin laajana, koska kuitenkin on niin, että kaikki hengelliset aarteet ovat kätketyt Kristuksessa. Ei ole kasvua, pyhitystä tai palvelua missään Hänen ulkopuolellaan. Muistamme Joh. 15 viinipuu-vertauksen. Ilman Jeesusta, yhteyttä Häneen, emme voi mitään tehdä.

Koorahin kapinasta kerrotaan 4 Moos. 16 luvussa. Olennaista on jo heti alkuun todeta, että Koorah kuului niihin leeviläisiin, joilla oli tiettyjä tehtäviä liittyen ilmestysmajan esineiden hoitoon ja muihin toimiin. Kuitenkin Aaron oli ylimmäinen pappi ja siihen tehtävään Jumalan asettama ja vihkimä. Vain Aaron saattoi mm. mennä kerran vuodessa kaikkein pyhimpään suorittamaan uhrin kansan syntien sovittamiseksi. Hän varmasti suoritti arkana ja kunnioittaen tehtävänsä Jumalan kasvojen edessä ja läsnäolossa.

Aaron oli esikuva Kristuksen pappeudesta Siinain liiton aikana. Kuitenkin toisin kuin jo Aabrahamin kohtaama Melkisedek, josta sanotaan, ettei hänellä ole isää eikä äitiä, eikä sukuluetteloa. Hänen elinpäivillään ei ole alkua eikä loppua. Aaron oli leeviläistä sukua ja hän oli ihminen, eikä siis samassa mielessä verrattavissa ikuiseen Jumalan Pojan pappeuteen kuin Melkisedek.

Kristus on Jumalan asettama välimies ja myös itse uhri, virheetön karitsa. Hän on kertakaikkinen uhri syntiemme tähden annettu ristin kuolemaan. Meille avautuu vain näin yhteys Isään ja mahdollisuus elämään Jumalan lapsena. Tähän liittyy hengellinen pappeus, jonka minä ymmärrän siis varsin laajana ja arkisenakin asiana aseman ja tehtävän pyhyydestä huolimatta.

Yhteys Pyhään Jumalaan, Isään, toteutui konkreettisella tavalla, kun esirippu temppelin kaikkein pyhimpään repesi Jeesuksen ristinkuoleman yhteydessä. Ilmestysmajassakin tämä kaikkein pyhin osa kuvasi Pyhän Jumalan läsnäoloa. Tässä pyhimmässä osassa säilytettiin liitonarkki, jossa oli lain taulut. Kansi oli armoistuin.

Kristus on yhä tälläkin hetkellä Ylimmäinen Pappimme Isän oikealla puolella kirkkaudessa. Pyhä Henki on lahjoitettu, lähetetty, sisimpäämme, jotta voimme elää Jumalan lapsina ja hengellisessä pappeudessa

tässä maailmassa. Ilman, että Kristus on kaikessa välimiehemme, ei ole millään mitään todellista hengellistä elämää. Kristus on myös esikoinen ja Hänessä meillä on iankaikkinen elämä. Hän on ylösnousemus ja elämä.

Koorah ja 250 ylhäistä miestä kapinoivat

4 Moos. 16:3: *Ja he kokoontuivat Moosesta ja Aaronia vastaan ja sanoivat heille: 'Jo riittää! Koko seurakunta, he kaikki, ovat pyhät, ja Herra on heidän keskellänsä. Miksi te siis korotatte itsenne Herran seurakunnan yli?'*

Tässä kohden ajattelen Moosesta edustamassa lakia ja sitä Jumalan läsnäolon kirkkautta ja pyhyyttä, mitä lain saamiseen jo liittyi. Aaron edustaa uhrilakia ja ylimmäisen papin palvelua, välimiestä Jumalan kasvojen edessä. Tuohon edellä olevaan viittaa mielestäni Mooseksen vastaus Koorahille: *”Huomenna Herra ilmoittaa, kuka on hänen omansa ja kuka on pyhä ja kenen hän sallii käydä tykönsä.”*

Kysymys on siitä, kuka on oikea pappi palvelemassa Herraa. Kuka on Herran oma? Koorah joukkoineen vaati itselleen pappeutta ilman välimiestä. Se ei katsonut tarvitsevansa Aaronin ylimmäisen papin erikoistehtävää. Jae 11: *Niin siis sinä ja koko sinun joukkosi käytte kapinoimaan Herraa vastaan; sillä mikä on Aaron, että te häntä vastaan napisette.* Koorahin kapina oli itse Pyhää Jumalaa ja Hänen säädöksiään vastaan. Se ei viime kädessä kohdistunut ihmiseen.

Jae 13 osoittaa selvästi, että kuitenkin maalliset siunaukset olivat kapinoitsijoille ne tärkeimmät asiat. Tämä tuntuu erityisen järkyttävältä. Eikö todellinen Jumalan ja Hänen tahtonsa tunteminen ollutkaan merkityksellisintä?

Hiilipannut

Koorahin joukolla oli omat hiilipannunsa, Aaronilla omansa. Niissä oli tuli ja suitsuketta. Ulkonaisesti tapahtui sama palvelu Herran edessä.

Jae 19: Eksytykseen vedetään mukaan
Herran kirkkaus näkyi koko seurakunnalle. Koorah oli nimittäin koonnut koko seurakunnan ilmestysmajan ovelle Moosesta ja Aaronia vastaan. Onko tämän kapinan erityispiirteenä vetää siihen mukaan suuria joukkoja? Vain tuolloinko näin tapahtuu vai vielä nyt?

Jumala ei mieltynyt Koorahin tuleen ja omavaltaiseen palveluun, vaan tahtoi tuhota Koorahin ja kaikki nämä Koorahiin liittyneet ihmiset.

Jae 21: Erottautukaa
Mooseksen ja Aaronin tuli erottautua näistä Herraa vastaan asettautuneista.

Jae 22: Oikea pappeus -esirukous
Erottautumista seurasi esirukous. Mooses ja Aaron rukoilivat, että Jumala säästäisi kansan, seurakunnan.

Jakeet 24 ja 26: Tehtävä varoittaa: *"Lähtekää" ”Siirtykää pois”*
Esirukousta seurasi konkreettinen varoittaminen. Seurakuntaa kehotettiin jättämään Koorah ja hänelle uskolliset korkeat johtajat. Kansan tuli siirtyä pois heidän lähettyviltään.

Jae 33: Koorah ja 250 miestä suistuivat tuonelaan.

Myöhemmin mainitaan 4 Moos. 26:10:ssä, että *”Heistä tuli varoitusmerkki”*. Hiilipannut taottiin uuteen muotoon alttarin ohuiksi päällyslevyiksi muistuttamaan ja varoittamaan väärästä pappeudesta, joka vie iäiseen tuhoon.

Mooseksen 4 luvun 16 loppujakeet muistuttavat myös vielä siitä, että koko kansa oli yhä tämänkin tapahtuman jälkeen kapinassa Pyhää Jumalaa vastaan ja tarvitsi sovituksen välttyäkseen Jumalan tuomiolta. Kansan syntien sovituksen toimitti tässä Aaron ylimmäisenä pappina Jumalan säätämällä tavalla.

Tämä kaikki on kertomassa siitä vakavasta asiasta, että tarvitsemme Jeesusta välimieheksi, uhriksi, syntiemme sovittajaksi, iankaikkisen elämän lahjoittajaksi. Jos kristinuskon nimissä jotain muuta sanotaan, kyse on Koorahin kapinasta. Mieleeni tulee tässä yhteydessä liberaaliteologia silloin, kun se hylkää uskon hengellisen perustan, mutta pitää kiinni monista kristinuskon harjoitukseen liittyvistä käytännöistä. Se huolehtii myös paljolti ajallisista arvoista ja unohtaa sen mikä on iankaikkista.

Myös voi käydä niin, että sanotaan useassa kohtaa niin oikein, että on vaikea erottaa totuutta ja vääryyttä toisistaan. Kuitenkin henki tai tapa lähestyä Jumalaa on ihmislähtöistä eikä perustu syvimmiltään Kristuksen työhön. Tällöinkin on kyse samasta asiasta, Kristuksen työn hylkäämisestä ainoana perustana. Hänessä, ja vain Hänessä, olemme otolliset Pyhälle Jumalalle. Tässä yhteydessä mieleeni nousevat äärikarismaattisuuden ja menestysteologian opit ja käytännöt.

Eräänä konkreettisena esimerkkinä kerron jotain Healing Rooms -järjestön kansainvälisestä päätapahtumasta v. 2010. Kyseessä on vuotuinen Spiritual Hunger konferenssi. Internetiin oli laitettu video tilaisuudesta. Pitkäkestoisen ylistysjakson jälkeen näytettiin mitä tapahtui ison joukon, suuren seurakunnan, edessä. Näyttämölle, esiintymislavalle, oli valkean liinavaatteen alle rakennettu kultahohtoinen liitonarkki, jonka kannen kerubit näkyivät selvästi. Tämän vieressä samassa tilassa oli lisäksi kultahohtoinen, seitsenhaarainen menora öljylamppuineen. Joku puhalsi sofaria määrävälein. Chuck Pierce kulki edestakaisin kuin valkeassa papinpuvussa. Dutch Sheets profetoi Healing Roomille ihmeellistä tulevaisuutta. Ylistyslaulut ja ylistyshuudot raikuivat.

Olin hämmentynyt videon johdosta ja juuri Koorahin kapina nousi mieleeni. Jumalan pyhään läsnäoloon tahdotaan tunkeutua aivan ihmislähtöisin menetelmin. Esineistö valitaan kyllä jollakin tavoin Pyhästä Raamatusta, jota myös väitetään kunnioitettavan ja seurattavan. Tuon videon profetiakaan ei ollut opetusta, kehotusta tai rohkaisua, joka olisi johtanut syvemmin Kristuksen tuntemiseen. Nämä tällaiset profeetat ja johtajat vievät seurakunnan tuhoon. Heistä tulee erottautua.

Hiilipannut taottiin alttarin päällystykseksi
4 Moos. 16:40: *... muistuttamaan israelilaisille, ettei kukaan syrjäinen, joka ei ole Aaronin sukua, lähestyisi polttamaan suitsuketta Herran edessä, niin ettei hänen kävisi samoin kuin Koorahin ja hänen joukkonsa...*

Nyt me olemme Jeesuksen sukua ja pappeja

1 Piet. 2:9-10: *Mutta te olette "valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja", joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa; te, jotka ennen "ette olleet kansa", mutta nyt olette "Jumalan kansa", jotka ennen "ette olleet armahdetut", mutta nyt "olette armahdetut."*

Me Isän pikkuiset, aivan arkiset ihmiset saamme lähestyä Pyhää Jumalaa kaikissa tarpeissamme. Se on käsittämätöntä. *”Teillä on voitelu Pyhältä”*, sanoo Johannes kirjeessään tavallisista kristityistä (1 Joh. 2:20). Nyt siis toteutuu Kristuksen työn tähden Koorahin sanat 4 Moos. 16: *”... Koko seurakunta, he kaikki, ovat pyhät, ja Herra on heidän keskellänsä...”* Voimme jatkaa tuon jakeen kysymyksellä esittäen

sen niille, jotka nyt tahtovat korottaa itsensä erityisellä tavoin voideltuina muiden yläpuolelle: *”Miksi te siis korotatte itsenne Herran seurakunnan yli?”*

Nyt elämme aikaa, jolloin on voimassa yleinen hengellinen pappeus. Se toteutuu ainoastaan Jeesuksen sovitusuhrin perusteella. *Ennen ”ette olleet armahdetut”, mutta nyt ”olette armahdetut”* Ymmärrätte, että en tällä asetu lainkaan niitä vastaan, joille on annettu seurakunnassa johtajuus ja kaitsijan tehtävät. Päinvastoin rukoilen heidän puolestaan.

Sekä seurakuntana että yksityisinä kristittyinä saamme rukoilla itsemme, toistemme ja läheistemme puolesta. Saamme kiittää ja opimme ymmärtämään armon merkitystä. Voimme pyytää johdatusta kaikkeen, että saisimme kulkea Jeesuksen askelissa. Opimme tuntemaan Kristusta ja tahdomme juurtua Häneen. Mistäpä oppisimme Häntä tuntemaan niin kuin Raamatusta? Tämä meille on säilytetty, ettemme asettaisi itse valittua jumalanpalvelusta Jumalan omien säädöksien edelle.

Raamatussa onkin rukouksesta hyvin paljon, erityisesti läheisestä Taivaalliselle Isälle osoitetusta rukouksesta. Sana ”Abba” on tämä Pyhän Hengen osoittama läheinen kutsumanimi Jumalalle, jonka turvissa uskallamme vuodattaa koko sydämemme kivut, huolet ja surut käsivarsille, joka voi ne kantaa. Myös ilo ja kiitollisuus täyttää usein mielemme, ja voimme itseksemme kiittää Isäämme niin levätessämme kuin työtä tehdessämme.

4. Bileamin eksytys

Sana Pergamonin seurakunnalle

Ilm. 2:12-17: Ja Pergamon seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, jolla on se kaksiteräinen, terävä miekka: Minä tiedän, missä sinä asut: siellä, missä saatanan valtaistuin on; ja sinä pidät minun nimestäni kiinni etkä ole kieltänyt minun uskoani niinäkään päivinä, jolloin Antipas, minun todistajani, minun uskolliseni, tapettiin teidän luonanne, siellä, missä saatana asuu. Mutta minulla on vähän sinua vastaan: sinulla on siellä niitä, jotka pitävät kiinni Bileamin opista, hänen, joka opetti Baalakia virittämään Israelin lapsille sen viettelyksen, että söisivät epäjumalille uhrattua ja haureutta harjoittaisivat. Niin on myös sinulla niitä, jotka samoin pitävät kiinni nikolaiittain opista. Tee siis parannus; mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi pian ja sodin heitä vastaan suuni miekalla. Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sille, joka voittaa, minä annan salattua mannaa ja annan hänelle valkoisen kiven ja siihen kiveen kirjoitetun uuden nimen, jota ei tiedä kukaan muu kuin sen saaja.'

Kun lukee tämän kohdan kokonaisuudessaan, saa jo käsityksen siitä mille alueelle Bileamin eksytys viittaa. **Pergamon** oli kaupunki, jossa valmistettiin pergamenttia, nahasta tehtyä kirjoituspohjaa. Kaupungissa oli myös mahtava kirjasto. Kyseessä oli kulttuurikaupunki. Saatanan synagoogaksi on yleisesti ajateltu Zeuksen alttaria. Kuitenkin kaupungissa oli Asklepioksen temppeli käärmeen kuvineen. Sinne saapui pyhiinvaeltajia pitkien taipaleiden takaa hakemaan parannusta sairauksiinsa. Pergamonin kaupungissa vaadittiin keisarin ja Rooman nimissä luopumaan kristinuskosta. Ja samalla vedettiin ihmisiä epäjumalanpalveluun, johon liittyi mm. uskomukset terveyden palautumisesta ja palvontarituaalien kautta saatu yhteys vääriin saatanan vaikuttamiin voimiin. Tuolloin hallinto oli liittoutunut siis epäjumaluuden kanssa ja sillä oli oikeus vainota kristittyjä.

Nyt mitä ilmeisimmin oli kristillisessä seurakunnassa niitä, jotka jollakin tavoin olivat yhteydessä tämän ”saatanan valtaistuimen” hengen kanssa. Ja tähän liitän Bileamin, tietäjän, sekä nikolaiitat. Tuolloin ei ollut mahdollista todistaa uskollisesti Jeesuksen kuolemasta ja ylösnousemuksesta, ilman että siitä seurasi kuolema. Antipas oli jo tapettu tämän vuoksi.

Nikolaiitat pitivät itseään kristittyinä, mutta heidän uskonsa oli esoteerista, gnostilaista uskoa. Siinä sekoittuivat kristilliset käsitteet sisäiseen jumaluuden tavoittelemiseen ja ilmestyksiin. Ihmisen hengellinen puoli erotettiin voimakkaasti fyysisestä olemuksesta. Tämä ajattelu hengellisti ihmisen väärällä tavalla ajattelemaan jopa, ettei hänellä ole omaa vastuuta siveellisyyden ja elämän vanhurskauden alueilla. Bileamin oppi viittaa osittain samoihin asioihin.

Kyse on kristityistä, joihin vaikuttaa ympäristön epäjumalanpalveluksen hengen esoteerisuus ja mediaalisuus[1]. Tällöin sisäinen tieto ja kokemus asettuvat Jumalan sanan yläpuolelle ja pyritään omin menetelmin herkistymään henkimaailman viesteille. Nämä kristityt hylkäävät jyrkästi saatanan ja käärmeen palvonnan. He hylkäävät myös jyrkästi ennustamisen ja meedioiden käytön. Kuitenkin heidän hengelliseen elämäänsä tulee kuin hiipien juuri nämä epäjumalanpalveluksen elementit. Käärmevoimat, kundaliinivoimat ovat usein vaikuttamassa. Sisäisen tiedon hakeminen, mediaalisuus, altistaa sanomille, jotka tulevat vääristä lähteistä. Nousee vääriä profeettoja. Epäjumalanpalvonta salatussa, tiedostamattomassakin muodossaan, saattaa altistaa myös haureudelle. Kyse on hengestä, joka sen vaikuttaa. Ei ole siis kyse välttämättä ihmisen tahdosta ja ymmärryksestä, joka hylkää kyllä siveettömyyden ja Raamatun vastaisen käyttäytymisen, kun puhumme kristityistä ihmisistä.

Kristitytkin pyrkivät usein tiedostamattaan ajan hengen mukaisesti saavuttamaan jumaluutta tai parantavia voimia kääntymällä ihmisen sisimpään tai turvautumalla maailman alkeisvoimiin. Tämä on voimakkaasti ristiriidassa Pyhän Hengen kanssa. Jumalan Pyhä Henki sitoutuu aina sanaan, Hän kirkastaa Kristuksen työtä ja lahjoittaa taivaallisia aarteita, jotka ovat kätketyt Kristuksessa. Jumalan lahja ei ole ihmissuorituksin otettavissa eikä hallittavissa. Kuitenkin meillä on tarve anoa Pyhän Hengen täyteyttä, ohjausta ja lahjoja. Olemmehan hengellisesti täysin riippuvaisia siitä, mitä meillä on Kristuksessa.

Kristus, Jumalan Karitsa, sanoo: *”Tee siis parannus; mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi pian ja sodin heitä vastaan suuni miekalla.”* Vain Jumalan sana pystyy erottamaan sen mikä on Hengestä, mikä sielullista, mikä saatanasta. Hämmästyttävää kyllä, seurakuntaa kehotettiin parannukseen, mutta sanan tuomio kohdistuu väärässä hengessä olevia kohtaan. Juuri seurakunnan tulee olla paikka, missä Jumalan sana asettuu kaiken muun yläpuolelle. Ja meidän jokaisen opetusta tulee arvioida Raamatun sanan pohjalta.

”Sille, joka voittaa, minä annan salattua mannaa...” Tässä on jälleen viittaus Jumalan sanaan. Kätketty manna ja valkoinen kivi viittaavat jo tässä ajassa siihen hengelliseen ravintoon, mitkä meillä on sanassa ja Kristuksessa, elävässä Sanassa. Manna-astia säilytettiin liitonarkissa, Kaikkein Pyhimmässä, Jumalan läsnäolossa (2 Moos. 16:33-34; Hepr. 9:4) Samoin valkoinen kivi on ollut antiikissa voittopalkintona kuten laakeriseppelekin. Joka ei asetu Jumalan sanan alle, on aina vaarassa eksyä ja eksyttää myös muita. Tällöin todellinen hengellinen ravinto ja voittopalkinto jäävät saavuttamatta.

Nykyajan tietäjät kokoontuvat rajatiedon tapahtumiin, esim. Hengen ja Tiedon messuille. Jos kristitty mene tällaiselle messulle opettamaan ”Miten vastaanotat Jumalan parantavan voiman”, hän vetoaa ihmisen mediaalisuuteen, sisäisen maailman oletettuun kykyyn kohdata Jumala ja vastaanottaa Jumalan voima. Tässä ohitetaan Jumalan sana ja todistus Kristuksen Golgatan työstä. Ihmisen perustava tarve ei ole Jumalan parantavan voiman vastaanottaminen. Se on sovituksen osallisuus Jeesuksen veressä. Meidän tarpeemme on päästä Raamatun ilmoittaman vanhurskaan Jumalan yhteyteen.

2 Kor. 6:16-18: *Ja miten soveltuvat yhteen Jumalan temppeli ja epäjumalat? Sillä me olemme elävän Jumalan temppeli, niinkuin Jumala on sanonut: "Minä olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellään ja oleva heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani." Sentähden: "Lähtekää pois heidän keskeltänsä ja*

erotkaa heistä, sanoo Herra, älkääkä saastaiseen koskeko; niin minä otan teidät huostaani ja olen teidän Isänne, ja te tulette minun pojikseni ja tyttärikseni, sanoo Herra, Kaikkivaltias."

Nykyajan uuskarismaattinen kristitty tai kristillinen järjestö sanoo menevänsä rajatiedon tapahtumaan osoittamaan rakkautta ja rukoilemaan toisella tavoin uskovien puolesta. Tämä kuulostaa tavattoman hyvältä, mutta se ei ole sitä mitä Raamattu opettaa. Tämä vie väistämättä pois Jumalan sanan perustalta evankeliumin hämärtymiseen. Se vie väärän hengen ja voiman alle. Nykyisin uushenkisyyden (New Age, rajatieto) kieli on niin lähellä kristinuskoa, että moni erehtyy. Näillä alueilla tarvitsemme herkkää henkien erotuskykyä, jonka yksi edellytys on erottautuminen epäjumalanpalveluksesta ja sitä harjoittavista paikoista.

Poimin osan kelttiläisestä aamurukouksesta eräältä uushenkiseltä sivustolta. Se on vain esimerkkinä siitä miten pyritään omistamaan Jumalan siunaus ja välittämään sitä eteenpäin loitsun omaisesti. Tämä rukous ei ole miksikään hyödyksi, ellei ihminen asetu elävän Jumalan eteen syntisenä ja Jeesuksen sovitustyötä tarvitsevana. Ja tällöin myös rukouksen sanat ja henki vaihtuisivat toisenlaisiksi. Niistä poistuisi ihmisen oma vaatimus ja minäkeskeisyys.

”Minä nousen tänä päivänä valtavan voiman kantamana,
Kolminaisuuden puoleen huutaen,
uskossa kolmeuteen,
tietoisena Luojan ykseydestä.
...
Jumalan rakkaus täyttäköön minut
ja kulkekoon kauttani maailmaan.

Jumalan viisaus johdattakoon minua,
Jumalan silmä nähköön minut,
Jumalan korva kuulkoon minua,
Jumalan sana puhukoon minulle,
Jumalan käsi varjelkoon minua,
Jumalan tie olkoon edessäni,
Jumalan soturit pelastakoon minut demonien pilkalta, luonnon himoista,
jokaisen olennon vallasta, joka tahtoo minua vahingoittaa,
läheltä tai kaukaa, yksin tai yhdessä muiden kanssa.”

Tuo edellä oleva teksti on siis poimittu uushenkiseltä internetsivustolta[2], ja sen esille laittaja osallistui Hengen ja Tiedon messuille (Rajatiedon tapahtuma) syksyllä 2011. Kun kristityt pyrkivät asettumaan oman sanomansa ja rukoustensa kanssa tähän rinnalle, niin se hämärtää evankeliumin kirkkautta ja edistää eksyttävän hengen leviämistä. Raamatun kehotus erottautumiseen on otettava vakavasti. Ja evankeliumia on julistettava kirkkaana.

Kunpa jokainen oppisi vähitellen tuntemaan yhä paremmin sen Kristuksen, joka on sanassa. Jeesus on se Hyvä Paimen, joka on uskollinen, joka kutsuu ja johdattaa. Hän tuntee jokaisen sydämen, ja houkuttelee suoralle tielle eri tavoin. Joskus tämä saattaa tapahtua myös vastoinkäymisten ja ahdistusten kautta. Kaiken takana on silloinkin Rakkaus.

Bileamin haku kiroamaan Israelia, 4 Moos. 22

Alkutilanne on se, että Israel oli lähestymässä Luvattua maata ja saapunut Mooabin arolle. Se oli hävittänyt vihollisiaan ja aiheuttanut kauhua ympäristökansojen keskuudessa.
Jakeet 2-6: *Mutta Baalak, Sipporin poika, näki kaiken, mitä Israel oli tehnyt amorilaisille. Ja Mooab pelkäsi tätä kansaa suuresti, kun sitä oli niin paljon; ja Mooab kauhistui israelilaisia. Mooab sanoi Midianin vanhimmille: "Nyt tuo lauma syö puhtaaksi kaiken meidän ympäriltämme, niinkuin härkä syö*

kedon vihannuuden." Ja Baalak, Sipporin poika, oli Mooabin kuninkaana siihen aikaan. Hän lähetti sanansaattajat Bileamin, Beorin pojan, tykö Petoriin, joka on Eufrat-virran varrella, heimolaistensa maahan, kutsumaan häntä ja käski sanoa hänelle: "Katso, Egyptistä on lähtenyt liikkeelle kansa; katso, se on tulvinut yli maan ja asettunut minua lähelle. Tule siis ja kiroa minun puolestani tämä kansa, sillä se on minua väkevämpi; ehkä minä sitten saan sen voitetuksi ja karkoitetuksi maasta. Sillä minä tiedän, että jonka sinä siunaat, se on siunattu, ja jonka sinä kiroat, se on kirottu."

Myöhemmistä yhteyksistä käy ilmi, että Bileam oli midianilainen tietäjä, jolla uskottiin olevan kyky välittää siunausta ja kirousta. Onko ihmisellä tällainen valta? Raamattu sanoo mm. näin:
5 Moos. 11:26-28: *Katso, minä asetan tänä päivänä teidän eteenne siunauksen ja kirouksen: siunauksen, jos te tottelette Herran, teidän Jumalanne, käskyjä, jotka minä tänä päivänä teille annan, mutta kirouksen, jos te ette tottele Herran, teidän Jumalanne, käskyjä, vaan poikkeatte siltä tieltä, jota minä tänä päivänä käsken teidän vaeltaa, ja seuraatte muita jumalia, joita te ette tunne.*

Jumalan omia kehotetaan siunaamaan ja tulemaan itsekin siunauksen perillisiksi. Tällöin ei ole kysymys maagisesta kyvystä ottaa vastaan ja välittää siunausta tai kirousta. Kyllä siunauksen antaja on aina itse Jumala. Vain Hän näkee kokonaisuuden ja sen mikä on ihmisen sydämen tila Jumalan edessä ja mikä se on lähimmäistä kohtaan. Hänen päämääränsä on pitää lapsensa yhteydessään, kuuliaisina ja siunauksen perillisinä. Jumala on sekä pyhä että rakastava Isämme. Meidän tulee kunnioittaa ja rakastaa Häntä.

Baalakin lähettiläillä oli mukanaan tietäjänpalkka. Toinen lähetystö oli vielä arvokkaampi ja oli varautunut vielä huomattavammilla korvauksilla, jos Bileam suostuisi langettamaan kirouksen Israelin ylle. Jotain kuvaa tilanteesta antaa se, että Bileam kutsui mooabilaiset päämiehet yöpymään luonaan. Niin Jumala tuli Bileamin tykö ja kysyi: *"Keitä ovat ne miehet, jotka ovat sinun luonasi?"* Jumala toki tiesi asian, mutta tahtoi kuulla sen myös Bileamilta. Jumala muistutti vielä: *"Älä mene heidän kanssaan äläkä kiroa sitä kansaa, sillä se on siunattu."* Jumala sanoo tuossa, että Israelin kansa on siunattu.

1.Moos. 12:1-3: *Ja Herra sanoi Abramille: "Lähde maastasi, suvustasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan. Niin minä teen sinusta suuren kansan, siunaan sinut ja teen sinun nimesi suureksi, ja sinä olet tuleva siunaukseksi. Ja minä siunaan niitä, jotka sinua siunaavat, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat, ja sinussa tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä."*
1 Moos. 49:9-11: *Juuda on nuori leijona; saaliilta olet, poikani, noussut. Hän on asettunut makaamaan, hän lepää kuin leijona, kuin naarasleijona - kuka uskaltaa häntä häiritä? Ei siirry valtikka pois Juudalta eikä hallitsijansauva hänen polviensa välistä, kunnes tulee hän, jonka se on ja jota kansat tottelevat. Hän sitoo aasinsa viinipuuhun, viiniköynnökseen aasinsa varsan; hän huuhtoo vaatteensa viinissä, viittansa rypäleen veressä.*
4 Moos. 6:23-27: *"Puhu Aaronille ja hänen pojillensa ja sano: Siunatessanne israelilaisia sanokaa heille: Herra siunatkoon sinua ja varjelkoon sinua; Herra valistakoon kasvonsa sinulle ja olkoon sinulle armollinen; Herra kääntäköön kasvonsa sinun puoleesi ja antakoon sinulle rauhan. Näin he laskekoot minun nimeni israelilaisten ylitse, ja minä siunaan heitä."*

Kuitenkin tietäjä Bileam lähti Baalakin lähettiläiden mukaan ilmeisesti palkkion houkuttelemana. Silti vaikuttaa, että tähän kätkeytyi myös Jumalan salattu suunnitelma. Sen ajan kansojen tuli saada sanoma Jumalalta ja meidän tuli myös saada tietoa Jumalan tahdosta ja suunnitelmista, jotka Hän luonnollisesti täysin suvereenisti toteutti ja toteuttaa.

Herran enkeli oli miekka kädessä estelemässä Bileamin ja aasin matkaa viinitarhojen välillä. Tässä on myös jälleen Raamatun rikasta kuvakieltä. Miekka voisi tässäkin tarkoittaa Jumalan sanaa, jota ei tule vastustaa, mutta joka myös varjelee Jumalan seurakuntaa. Entä viinin, viinipuun ja viinitarhan symboliikka, sekin houkuttelisi tutkimusmatkalle Jumalan sanan rikkauksien lähteille. Samoin minua puhuttelee se, että Bileam löi aasia sauvalla ja uhkasi tappaa, jos hänellä vain olisi miekka. Tässä ei ole

jälkeäkään pyhyydestä eikä oikeasta mielenlaadusta. Muistetaan kuitenkin, että aito paimensauva ja Jumalan sanan miekka johdattavat perille luvattuun maahan, Isän kirkkauteen. Väärissä käsissä olevat sauva ja miekka johdattavat tuhoajan, Baalakin tai saatanan, luo. Nimi Baalak[3] tarkoittaa juuri hävittäjää, tuhoajaa.

Bileamista kerrotaan peräti kolmessa Mooseksen kirjan luvussa. Monien mielenkiintoisten välivaiheiden jälkeen Bileam seisoi pakanallisen jumalan Baal-Peorin palvontaan vihityn vuoren huipulla siunaten sieltä Israelia.
4 Moos. 24:5-9: *”Kuinka ihanat ovat sinun majasi, Jaakob, sinun asuinsijasi, Israel! Niinkuin laajat purolaaksot, niinkuin puutarhat virran varrella, niinkuin aloepuut, Herran istuttamat, niinkuin setripuut vesien vierillä! Vettä läikkyy sen vesisangoista, ja sen laihot saavat runsaasti vettä. Agagia mahtavampi on sen kuningas, ylhäinen sen kuningasvalta. Jumala vei sen pois Egyptistä; sen sarvet ovat kuin villihärän. Se syö suuhunsa viholliskansat, heidän luunsa se murskaa ja lävistää heidät nuolillansa. Se on kyyristynyt, se on laskeutunut maahan kuin leijona, niinkuin naarasleijona - kuka uskaltaa sitä häiritä? Siunattu olkoon, joka sinua siunaa, kirottu, joka sinua kiroaa!"*

Raamattu todistaa, että nämä ihanat sanat olivat Jumalalta. Saamme myös lisäselvitystä tilanteeseen, jossa Bileamiin tuli Jumalan Henki. *”Ja kun Bileam nosti silmänsä ja näki Israelin leiriytyneenä heimokunnittain, niin Jumalan Henki tuli häneen”* (4. Moos. 24:2). Mitä siis oli silmien edessä tuolta korkealta vuorelta katsottaessa? Israelilaiset olivat leiriytyneet heimokunnittain ristin muotoon. Ilmestysmaja oli kaiken keskellä. Sen sisällä oli liitonarkki armoistuimineen. Arkin sisällä olivat lain taulut, manna-astia ja Aaronin versonnut sauva.

Jumalan kansan siunaus ja luvatun maan omistaminen on kätkettynä siihen lupauksen siemeneeseen, joka viittaa jo Jeesuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen. Israelin kansan tuli vaeltaa kuuliaisuudessa, liittoyhteydessä isiensä Jumalaan. Israel on myös kansojen joukosta erotettu Jumalan omaisuuskansaksi, jonka vaiheisiin liittyy myös lopun ajan tapahtumat. Sydämemme asenteen tulisi olla siunaava tätä kansaa kohtaan aivan riippumatta siitä hyväksymmekö sen toimia. Siunaus tarkoittaa rukousta ja Jumalan hyvän tahdon pyytämistä sille. Se tarkoittaa sitä, että tahdomme evankeliumin avautumista sen kansan keskuudessa, mistä hyvä sanoma on lähtöisin, ja missä Raamattu on kirjoitettu.

Jumalan sanan osuus korostui Pergamonin seurakunnan saamassa sanomassa monin tavoin: *”Sille, joka voittaa, minä annan salattua mannaa”* Myös Israelin tuli pysyä uskollisena ainoalle elävälle ja todelliselle Jumalalle ja Hänen sanalleen. Miksi se nyt alkoi katsoa Baal-Peorin puoleen?

Mikä voisi olla Bileamin eksytys?

”...sinulla on siellä niitä, jotka pitävät kiinni Bileamin opista, hänen, joka opetti Baalakia virittämään Israelin lapsille sen viettelyksen, että söisivät epäjumalille uhrattua ja haureutta harjoittaisivat.”

Jumalan asumus oli Kaikkein Pyhimmässä Ilmestysmajassa Jumalan oman kansan keskellä. Pappi Aaron pukuineen ja kaikki uhrit kuvasivat Kristuksen työn ja uhrin eri puolia. Koko Ilmestysmaja oli syvää kieltä Jumalan pyhyydestä. Mekin olemme Pyhän Hengen temppeleitä, Kristuksen Hengen asumuksia.

Tähän ei mitenkään sovi enää vuorella uhraaminen. Eläimet tuohon tarkoitukseen Bileam valitsi kuin kuulopuheiden perusteella, jotta uhraaminen voisi edes jotenkin muistuttaa israelilaisten palvelua. Luku seitsemän oli jumaluuden ja täydellisyyden luku. Bileam käytti myös ennusmerkkejä, paitsi Baal-Peorin huipulla. Ja ennusmerkit nimenomaan kiellettiin israelilaisilta (4 Moos. 24:1, 3 Moos. 19:26, 5 Moos. 18:14).

Kaikesta tuosta näennäisesti hurskaasta uhripalvelusta huolimatta kyse oli vain ihmislähtöisestä, itse valitusta uhrista. Kyse on Jumalan valitseman uhrin ja jumalanpalveluksen täydellisestä hylkäämisestä.

Itse asiassa kyse on Kristuksen sovitustyön alas painamisesta ja oman vanhurskauden vuorelle kohottautumisesta.

Bileam esitteli itsensä kuin Jumalan pappina tai profeettana ja opetti Baalakia muuttamaan uhritapoja siihen suuntaan, että israelilaiset harhautuivat menemään Baal-Peorin palvojien yhteyteen.
4 Moos. 25:1-3: *Niin Israel asettui Sittimiin. Ja kansa rupesi irstailemaan Mooabin tyttärien kanssa. Nämä kutsuivat kansaa jumaliensa uhreille, ja kansa söi ja kumarsi heidän jumaliansa. Kun Israel näin antautui palvelemaan Baal-Peoria, syttyi Herran viha Israelia kohtaan.*

Uskon ydinasia

2 Moos. 20:2-3: *"Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka vein sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä. Älä pidä muita jumalia minun rinnallani."*
Ilm. 14:12: *Tässä on pyhien kärsivällisyys, niiden, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon.*

Bileamin eksytys pyrkii harhauttamaan kristittyjä pois lujalta pohjalta. Ydinkysymykseksi jää aina suhtautuminen Raamatun ilmoitukseen, sen alle asettuminen. Keskukseen tulee aina Jeesus Kristus ristiinnaulittuna. Jumala on suuri. Ihminen on pieni. Meidän tulee asettua Jumalan sanan alle.

5.Siunauksen perillisen sydämen asenne

Siunaukseen liittyviä harhakäsityksiä

Bileamin eksytyksen yhteydessä sivusin jo siunauksen eri vivahteita. Lähdin liikkeelle ajatuksesta, että ympäröivä maailma ja New Agen piiristä nouseva ajattelu nostaa ihmisen väärällä tavalla siunauksen tai vaihtoehtoisesti kirouksen välittäjäksi. Juuri tältä perustalta nousevat loitsiminen ja erilainen mantranomainen hokeminen. Mooabilaisella Bileamilla uskottiin olevan tällainen erityinen kyky välittää siunausta ja kirousta, eli kyky loitsia. Sen lisäksi hän mm. ennusti merkeistä.

Vaikka Bileam oli näin sidottu maailman alkeisvoimiin tai nykyisin sanoisimme uushenkisyyteen tai mediaalisuuteen, hän sanoi olevansa riippuvainen ainoastaan Jumalan tahdosta. Näin väittää myös moni nykyajan tietäjä tai profeetta.

Mielestäni tämän maailman alkeisvoimat ja mediaalisuus pyrkivät valtaamaan tilaa myös kristittyjen sydämissä. Se tapahtuu äärimmäisen salakavalasti usein Raamatun tekstejä hyväksikäyttämällä. Jos ei nähdä Kristuksen sovitustyötä oikein ja asetuta nöyrästi Jumalan ilmoituksen alle, on vaarassa tulla sidotuksi alkeisvoimiin uudelleen. Kol. 2:8-9: *Katsokaa, ettei kukaan saa teitä saaliikseen järkeisopilla ja tyhjällä petoksella, pitäytyen ihmisten perinnäissääntöihin ja maailman alkeisvoimiin eikä Kristukseen. Sillä hänessä asuu jumaluuden koko täyteys ruumiillisesti.*

Samoin on olemassa se mahdollisuus, ettei olla milloinkaan täysin vapauduttu näistä voimista. Väärä opetus ja Kristuksen ristinkuoleman syrjäyttäminen kristinuskon keskuksesta tänä synkretismin aikana on niittämässä surullista satoaan. Kristinuskon ydin on häviämässä, ja silloin on luonnollisesti suurta hengellistä sekavuutta myös kristillisissä yhteyksissä.

Jossain vaiheessa nousi kristittyjen keskuudessa yleiseen suosioon ns. Jabesin rukous. Se perustui mm. seuraaviin raamatunjakeisiin:
1. Aikakirja:
4:9: *Mutta Jabes oli suuremmassa arvossa pidetty kuin hänen veljensä; ja hänen äitinsä oli antanut hänelle nimen Jabes sanoen: "Olen synnyttänyt hänet kipuja kärsien."*
4:10: *Ja Jabes huusi Israelin Jumalaa, sanoen: "Jospa sinä siunaisit minua ja laajentaisit minun alueeni; jospa sinun kätesi olisi minun kanssani ja sinä varjelisit pahasta, niin että minä pääsisin kipuja kärsimästä!" Ja Jumala antoi hänen pyyntönsä toteutua.*

Jabesin rukousta alettiin käyttää mantran tapaan toistaen ja moni koki saaneensa sen kautta siunauksia. Tästä rukoustavasta varoitettiin mm. Kristityn Foorumin sivuilla. Jouduin pohtimaan, mikä estää kristittyjä näkemästä väärää tämänkaltaisessa rukouksessa. Yksi syy on varmastikin siinä, että teksti on Raamatusta. Toinen liittyy epäilemättä siihen, että tässä puhutaan siunauksista, joiden sanotaan tulevan Jumalalta. Ja vakuutetaan vielä, että Jumala antoi Jabesin pyynnön toteutua.

Ensinnäkään nyt ei ole kysymys siitä, ettemmekö saisi tuoda kaikki hätämme Jumalalle tiettäväksi. Sen saamme aina tehdä ja siihen meitä rohkaistaan ja kehotetaan Raamatussa. Tässä kohdassa mielestäni kerrotaan, että Jabes oli paremmassa asemassa kuin veljensä. Hän nautti suurempaa arvostusta. Hän rukoili itselleen vielä lisää kaikenlaisia siunauksia, oman alueensa laajentumista ja elämää ilman kärsimystä. Jabes nosti oman ajallisen siunaamisensa ikään kuin elämänsä ykkösasiaksi.

Tämän rukouksen kaikkien Raamatun rukousten joukosta kristityt nostivat esiin Bruce Wilkinsonin ja David Kopp'n kirjan ansiosta. Rukousta neuvottiin toistamaan määrätyllä tavalla, jotta siunaukset voitiin omistaa.

Aikanaan tästä käytiin melko vilkasta keskustelua. Satuin tuolloin vierailemaan erään evankelistan luona. Hän kertoi rukoilleensa viimeiset viikot Jabesin rukousta. Tämän seurauksena sanan ja rukouksen illan yhteydessä oli ollut "kultahippuja", jotka tuottivat hänelle tavatonta iloa. Aidosta kullasta ei toki ollut kysymys, vaan jostain haihtuvasta valhekimalteesta.

Myös minua pyydettiin osallistumaan tuon evankelistan vetämiin tilaisuuksiin, mutta en voinut sitä tehdä. Koin Jumalan kehottavan minua irtaantumaan ja erottautumaan, koska ajan hengellisen sekavuuden tähden itse tilaisuuksissa on harvoin mahdollisuutta todelliseen arviointiin. Olen sen sijaan pyrkinyt erillisiin, rauhallisiin keskusteluihin ihmisten kanssa ja varoittanut eri tavoin.

Sekä Bileamin kohdalla että Jabesin rukouksessa on kyse siitä, että niissä turvaudutaan voimiin ja menetelmiin, jotka eivät ole lähtöisin Jumalasta. Päinvastoin Kristus on vapauttanut meidät tämän kaltaisesta, ja meidän tulisi juurtua Kristukseen, jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkettyinä.

Armo ja totuus tienä

Ps. 25:10:
Vuoden 1992 käännöksen mukaan: *Herran tie on hyvä, hän on uskollinen niille, jotka pitävät hänen liittonsa ja lakinsa*.
Vuoden 1933/38 käännöksen mukaan: *Kaikki Herran polut ovat armo ja totuus niille, jotka pitävät hänen liittonsa ja todistuksensa.*

Koen aina jonkin huolen tai surun silloin, kun tahdotaan hävittää armon ja totuuden yhteen kuuluminen. Armo ja totuus on aivan jotain muuta kuin pelkästään hyvä, tai että sanotaan Jumalan olevan uskollinen. Sanat armo ja totuus ovat yksikössä. Ja painopiste tässäkin on juuri siinä, armossa ja totuudessa yhtäaikaa. Eksytys on vaarana niille, jotka eivät rakasta totuutta.

Kun puhumme vain siitä, että Herran tie on hyvä, ajattelemme usein vain tätä maallista matkaa ja sen vaivattomuutta ja siunauksia. Kun sanomme, että Herran polut ovat armo ja totuus, pääsemme aivan toiselle syvyyden tasolle. Armo viittaa jo Jeesuksen työhön puolestamme. Ilman ristinkuoleman tuomaa armahdusta synneistämme, emme pääse ymmärtämään Raamattua oikein. Pyhä Henki on vaikuttanut Raamatun, ja Hän myös avaa sitä meille Jumalan omille.

Psalmin ilmoittamaan Herran polkuun liittyy elävä yhteys Jumalaan ja Hänen sanaansa. Päämäärä on iankaikkisuus Hänen luonaan. Tässä ei mielestäni ainakaan ensi sijassa viitata elämän ajalliseen menestymiseen.

Armahtavaisuus, anteeksianto ja laupeus

Matt. 5:7: Autuaita ovat laupiaat, sillä he saavat laupeuden
Sananl. 19:22: Ihaninta ihmisessä on hänen laupeutensa...

Nämä jakeet vievät ajatukset siihen, mikä oikeastaan on Jumalan laki. Ja siihen, miten aivan ensimmäiseksi on tärkeää olla armon alla. Vain siinä voi toteutua Jumalan rakkaus meitä kohtaan, ja vain näin se voi meidän kauttamme välittyä toisiin ihmisiin. Laupias ei ole ensi sijassa vaatimassa itselleen etuja.

Laupeus tuo armon ja totuuden reaalimaailmaan heikon ihmisen ulottuville. Se johtaa lähimmäisen hädän näkemiseen ja käytännön toimiin. Samoin laupeuteen saa kätkeytyä hän, joka kokee oman riittämättömyytensä lähimmäistensä huomioimisessa. Laupeus muistuttaa siitä, että olemme heikkoja ja särkyviä saviastioita jokainen. Vain armon varassa lepäämme, ja vain siinä löydämme rauhan. Muistamme näin Jeesuksen työtä puolestamme ja turvaamme siihen.

Sydämen ympärileikkaus

Tässä liikumme alueella, jossa kaikki tulee Jumalalta. Vain Hän voi lahjoittaa syntiselle ja Jumalaa vastaan kääntyneelle ihmiselle uuden lihasydämen kivisydämen sijaan. Jumala on kutsuja. Hänen Pyhä Henkensä on ihmisen sydämen maaperän muokkaaja ja Kristuksen sovitustyön kirkastaja.

Jumalan oma sana synnyttää uskon elävään syntisten Vapahtajaan. Liikumme pyhällä alueella. Liikumme siellä, mitä emme kykene koskaan täysin käsittämään. Tämän vuoksi myös käytämme usein kovin erilaisia sanoja puhuessamme uskoontulosta tai uudestisyntymästä.

Minusta on tärkeintä, että saamme pitää esillä kirkasta evankeliumia ja elävää kutsua armon omistamiseen. Evankeliumi on ilosanoma Jeesuksesta Kristuksesta, joka kuoli tähtemme ristillä. Hän on sovittanut syntimme ja vapauttanut meidät pimeyden voimista. Hän on ylösnousemus ja elämä. Kaikki hengellinen rikkaus on lahjoitettu Hänessä. Ja tähän Pyhä Henki osoittaa ja tästä lähteestä Hän lahjoittaa meille.

Evankeliumi tulee aina olemaan ulkokohtaiselle jumalisuudelle suuri loukkaus. Tästä löytyy lukuisia esimerkkejä Raamatusta. Ihminen tahtoisi alusta alkaen viimeiseen asti päästä perille omilla ansioillaan, eikä Kristuksen lahjavanhurskauden varassa. Tämä vaara taitaa valitettavasti asua meidän jokaisen sisällä.

Elävän Jumalan kunnioittaminen ja rakastaminen on perustus

2 Moos. 20:2-3: *Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka vein sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä. Älä pidä muita jumalia minun rinnallani.*

5.Moos.11:16-18:
Varokaa, ettei teidän sydämenne antaudu vieteltäväksi, niin että poikkeatte pois ja palvelette muita jumalia ja niitä kumarratte; muutoin Herran viha syttyy teitä kohtaan, ja hän sulkee taivaan, niin ettei tule sadetta eikä maa anna satoansa, ja te häviätte pian siitä hyvästä maasta, jonka Herra teille antaa. Painakaa siis nämä minun sanani sydämeenne ja mieleenne ja sitokaa ne merkiksi käteenne, ja ne olkoot muistolauseena otsallanne;
Loppu on KJV:ssa (King James Version) käännettynä: - *kuin otsanauhana silmienne välissä.*

Mooses käskee siis israelilaisia kätkemään sydämeensä ensinnäkin lain sanat, ja toiseksi vielä teroittaa ensimmäistä käskyä ja varoittaa epäjumalista. Luvun lopussa hän asettaa heidän eteensä sekä siunauksen tien, että kirouksen tien.

Ilm. 13:16: *Ja se (toinen peto, Antikristus) saa kaikki, pienet ja suuret, sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat että orjat, panemaan merkin oikeaan käteensä tai otsaansa,*

Näiden raamatunpaikkojen tällä tavoin rinnastaminen antaa viitteen siitä, että antikristuksen (ja pedon) palvonnassa on kyse laittomuudesta ja epäjumalanpalveluksesta. Ja juuri siten, että lain ja Jumalan sanan ilmoittaman totuuden tilalla on jotain muuta, antikristuksen hengelle ominaista. Ja myös on käännytty täysin siemauksin palvelemaan epäjumalaa. Järkyttävintä on se, että eksytyksessä luullaan, että palvotaan Jumalaa.

Lopulta kun ollaan harhassa täysin sisällä, palvotaan vain ihmistä. Pedon merkki on juuri ihmisen luku 666. Jumalan kaikkivaltiuskin hylätään. Ja kuitenkin esim. 5. Moos.10:14:ssa sanotaan näin: *Katso, taivaat ja taivasten taivaat, maa ja kaikki, mitä siinä on, ovat Herran, sinun Jumalasi.*

Niin kauan kuin Jumalan laki ja pelko on sydämessä, on ehkä vielä sittenkin toivoa ja oikeamielisyyttä. Käskyt vielä tiedetään edes suunnilleen. Jopa länsimaiset lait perustuvat osittain käskyjen ilmaiseman vanhurskauden varaan. Lakia ei ole vielä vaihdettu ainakaan kokonaan laittomuuteen. Mutta kun eksytys pääsee pidemmälle vaikuttamaan, laittomuus alkaa olla myös vähitellen yhä enemmän näkyvissä ajatuksissa, teoissa ja lainsäädännössä.

Entäpä jos Jumalan vanhurskas laki ja Kristuksen ansio puolestamme ovat vaihtumassa salakavalasti ahneuteen, noituuteen ja valheeseen, sekä ihmisen omavanhurskauteen? Laitkin muuttuvat tuolloin kuvaamaan vähitellen ihmisen arvoja. Voima tämän lain täyttämiseen tulee myös väärästä lähteestä, saatanalta ja maailman alkeisvoimilta.

Koko tämä tuntemamme eksytyksen verkosto muuttaa ihmisten ajatusmaailman erityisesti jälkikristillisen Euroopan alueella. Pidetään totena asioita, jotka eivät ole totta ja Raamatun mukaisia. Silloin Jumalan laki vaihdetaan "ihmisen oppiin".

Tuntuu järkyttävältä sekin, että kyse on pitkälti taloudesta, maanpäällisestä toimeentulosta, rahasta, yhteiskunnallisista asioista. Ei voida ostaa eikä myydä, ellei ole merkki kädessä ja otsassa. Emme voi nyt ymmärtää, kuinka konkreettisesta petovallan merkistä on kyse. Tähän kokonaisuuteen liittyy Antikristuksen maailmanlaajuinen kirkko. Transformaatiosta puhutaan nykyisin paljon. Se liitetään lähes yksinomaan siihen, mikä muuttaa asioita ajatellen tämän katoavan ajan hyvinvointia ja valtaa.

Tässä yhteydessä itse pohdin sitä, että otsaan kirjoitettu näkyy ulospäin lähimmäisille, se tekee uskosta julkisen. Oikea käsi näkyy itselle etenkin palvelun, käytön yhteydessä. Sydän näkyy Jumalalle. Ja kuitenkin sydämen tila on vaikuttamassa kaikkeen.

Jeesus tahtoo olla sielujen Paimen jokaisen ajan keskellä. Viimeisin aika kuvataan minusta Hesekielin kirjassa myös suuren lohdutuksen näkökulmasta. Jeesus Kristus on uskollinen Paimen silloinkin kun

muut paimenet pettävät ja siirtyvät paimentamaan itseään lauman sijasta. He unohtavat heikot ja pienet karitsat. Kristus katsoo hellimmin ja huolehtivaisimmin juuri näiden puoleen.
Hes. 34:15-16: *Minä itse kaitsen lampaani ja vien itse ne lepäämään, sanoo Herra, Herra. Kadonneet minä tahdon etsiä, eksyneet tuoda takaisin, haavoittuneet sitoa, heikkoja vahvistaa; mutta lihavat ja väkevät minä hävitän. Minä kaitsen niitä niin, kuin oikein on.*

Erottautuminen eksyttävästä hengestä mahdollisimman ajoissa

Laittomuudessa ja eksytyksessä vaikuttaa vihollisemme saatana. Sitä kutsutaan valehtelijaksi, syyttäjäksi, eksyttäjäksi, viettelijäksi, orjuuttajaksi, murhaajaksi. Se voi tekeytyä valkeuden enkeliksi. Se houkuttelee syntiin ja esim. rahanhimoon. Se etsii kenet voisi niellä tai saada saaliikseen. Sen palvelijoita sanotaan myös valheapostoleiksi ja valheprofeetoiksi tai vääriksi kristuksiksi. Se kietoo ja sitoo itseensä, omiin valheverkkoihinsa. Kyse on siis vakavasta vaarasta.

Tämän vuoksi tuosta hengestä varoitetaankin monin tavoin. Se on syytä paljastaa ja sitä on täysi syy vastustaa. Hengen miekka, Jumalan sana on aseemme. Samoin meitä kehotetaan valvomaan ja rukoilemaan.

Kutsu laupeuteen erottautumisen keskellä

Room. 12:18-21:
Jos mahdollista on ja mikäli teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa. Älkää itse kostako, rakkaani, vaan antakaa sijaa Jumalan vihalle, sillä kirjoitettu on: "Minun on kosto, minä olen maksava, sanoo Herra." Vaan "jos vihamiehelläsi on nälkä, ruoki häntä, jos hänellä on jano, juota häntä, sillä näin tehden sinä kokoat tulisia hiiliä hänen päänsä päälle." Älä anna pahan itseäsi voittaa, vaan voita sinä paha hyvällä.

Lainaus DigiNovumista:
Paavali tiesi, ettei tässä asiassa pysty aina itse vaikuttamaan tilanteeseen. Siksi hän sanoikin jos "mahdollista on"... ja joskus sattuu niinkin, että henkilö, jonka tärkein tehtävä on rauhan evankeliumin julistaminen, joutuu taistellen puolustamaan totuutta, evankeliumia, Kristusta.

Niin kauan kuin olemme tässä maailmassa, syntyy riitaisuuksia ja ikävyyksiä, mutta kristityn velvollisuus on pitää huoli siitä, ettei hän anna niihin aihetta. Hänen tulee noudattaa Jeesuksen esimerkkiä.

Mooseksen aikana Jumala sanoi selvästi, että kosto kuuluu hänelle (5 Moos 32:35). Tämä pätee vieläkin... Meidän velvollisuutemme on unohtaa meille tehty vääryys ja jättää koko asia Herralle. Jumala tuomitsee oikein, koska hän tuntee ihmisen sydämen ja näkee vaikuttimet. Jumalan rakkaiden lasten ei tarvitse kostaa (Luuk. 18:7; Ilm. 19:2). He voivat jättää sen Jumalan asiaksi, ja hän toimii, kun hänen aikansa koittaa.

Tässä kuvattu reaktio on täysin oman minän ja tahdon vastainen. Koston sijaan meidän tulee antaa vihollisellemme jotakin hyvää. Vrt. Snl 25:21,22. Kristitty ei saa olla kenenkään vihollinen, mutta hän ei voi estää sitä, että toiset voivat olla hänen vihollisiaan. Hän ei kuitenkaan koskaan saa vahingoittaa näitä.

Olen joskus lukenut, että ”kokoat tulisia hiiliä hänen päänsä päälle” lähtee siitä ajatuksesta, että tuli oli arvokas asia. Oli hyvä lahja, jos saattoi antaa lähtijälle mukaan vietäväksi omaan kotiinsa hiiliä, joista valkea sai hyvin alkunsa. Pään päällä kuljettaminen oli aivan tavallista tuohon aikaan. Kyllä varmaan ansaitsematon hyvyys myös näin ”polttaa” ja saa aikaan Jumalan tahtomaa mielenmuutosta.

Itse näen myös, että tähän opetukseen kätkeytyy lepo. Voimme toimia Jumalan edessä, eli teologisemmin ilmaistuna ”coram Deo”, aina ja kaikissa tilanteissa. Kristuksen lunastamina olemme vapaat. Ja Kristus on myös kilpemme pahan hyökkäyksiä vastaan tulevat ne sitten suoraan tai toisen ihmisen kautta, vihollisen tai ystävän.

Oman lihamme kautta kulkiessaan nämä hyökkäykset ovat aina johtamassa vääriin hedelmiin vihan, koston, katkeruuden ja pelon saadessa valtaa meissä. Kutsumme on kätkeytyä Kristukseen Pyhän Hengen opastuksessa ja hallinnassa. Tässä on mielestäni käytännön harjoituksessa ristin tien kulkeminen.

Karitsan voitto ja siunauksen perilliset

Ilmestyskirja on Jeesuksen Kristuksen ilmestys ja Karitsan kirja. Siinä on vahva vakuutus siitä, että vainottu seurakunta on Jumalan Karitsan erityisessä huolenpidossa ja suojeluksessa. Antikristuksen menestys sen sijaan on vain tilapäinen, ja lopulta kyseessä ei ole lainkaan voitto vaan täydellinen häviö.

Mielestäni Ilmestyskirja johdattelee seitsemän seurakuntakirjeen kautta ajatuksemme siihen, että valmistautumisemme tuleviin tapahtumiin ja ajan muutoksiin, tulee olla ennen muuta hengellistä. Koko Raamattu ohjaa hyvin yhdensuuntaisesti meitä Kristuksen työn varaan, ensirakkauteen, Raamatun arvostamiseen ja epäjumalanpalveluksen hylkäämiseen. Näin perimme iankaikkisen siunauksen ja pääsemme Karitsan häihin.

Samoin näen jälleen tarpeen korostaa sitä, että Kristus kärsi häpeällisen ja äärettömän kivuliaan kuoleman puolestamme. Hän tuli Taivaan kirkkaudesta alas ihmiseksi. Hän asettui kaikessa heikkojen ja vähäisten tueksi.

Useat menneitten sukupolvien hengelliset vaikuttajat ovat käyttäneet Kristuksesta nimeä Karitsa isolla alkukirjaimella, vaikka nimi esiintyy lähes yksinomaan Ilmestyskirjassa. Muualla se on vain Johannes Kastajan sanomana. Uskon, että juuri kärsimyksen ja erilaisten vääryyksien keskellä tämä nimi antaa tavattoman lohdun, koska se sisältää Jeesuksen ristintyön tähtemme. Jeesuksen kärsimys ja armo luo kiitosmieltä ja auttaa katsomaan Häneen.

Wilhelmi Malmivaaran virrestä 311 ensimmäinen säkeistö vuodelta 1893:
Jo joudu, mun sieluni heräämähän
ja Jumalan Karitsaa kiittämähän.
Hän avasi tien pyhän Jumalan luo
ja pelastusarmonsa sinulle suo.

6. Kahden puun erilainen hedelmä, kaksi kansaa

Puu esiintyy syyn ja seurauksen vertauskuvana

Jo Raamatun luomiskertomuksessa kerrotaan miten kukin puu tuottaa hedelmää lajinsa mukaisesti. Hedelmäviljelmät ovat aina kuuluneet ihmisen elinympäristöön. Hyvä puu tuottaa hyvää lajinsa mukaista hedelmää. Vanhassa Testamentissa puhutaan hedelmästä paljon juuri tämä lähtökohtana.

Jes. 32:17: *...silloin vanhurskauden hedelmä on rauha*
Sananl. 11:30: *Vanhurskauden hedelmä on elämän puu...*

Usein hyvään hedelmään liitetään vanhurskauden ajatus. Eikö hyvä hedelmä ole toteutunut aina juuri Jumalan yhteydessä, Hänessä pysyen? Painotus on siinä, että syntiinlangennut ja vääryyteen taipuvainen ihminen eläisi vanhurskaan Jumalan yhteydessä tullen osalliseksi Hänen huolenpidostaan ja hengellisestä hedelmästään.

Kysymys on siitä mihin juurrutaan, mistä lähteestä ammennetaan. Pohjimmiltaan on johdonmukainen syy ja seuraus. Kun paratiisin ensimmäiset ihmiset ottivat vastoin Jumalan kehotusta hedelmän hyvän ja pahan tiedon puusta, sillä oli seurauksensa koko ihmiskunnalle. Olemme tässä mielessä Aadamin sukupuuta, ja sen hedelmän alla. Synnin ja Jumalasta erottautumisen hedelmä on kuolema. Tällaisena ihminen ei voinut jäädä paratiisiin nauttimaan elämän puun antia, sen hedelmää iankaikkisesti.

Kuitenkin Jumala osoitti huolenpitonsa ja kutsunsa välittömästi langenneelle ihmiselle. Hänen kutsunsa vetää ihminen yhteyteensä, vanhurskautensa lähteelle, on väkevä, rakkaudellinen ja uskollinen. Jumalaan liitetään armo ja totuus. Hän on kaikkivaltias myös turmeltuneen ihmisen ja turmeltuneen maailman keskellä. Jumala ja Hänen sanansa kestävät ikuisesti. Jumala on vanhurskas, ja Hänen hedelmänsä on vanhurskauden hedelmä.

Hedelmästään puu tunnetaan

Jeesus käytti puuta useammassa vertauksessaan. Hyvin hätkähdyttävä on seuraava teksti.
Matt. 7:15-17: *Kavahtakaa vääriä profeettoja, jotka tulevat teidän luoksenne lammasten vaatteissa, mutta sisältä ovat raatelevaisia susia. Heidän hedelmistään te tunnette heidät. Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita? Näin jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee pahoja hedelmiä*

Tämä virke viittaa minun mielestäni siihen, että joskus on vaikea erottaa ulkonäön tai sanojen perusteella, kuka on oikea profeetta tai oikea opettaja. Puu kuitenkin tuottaa aina lajinsa mukaisia hedelmiä. Nyt ei viitata määrään vaan laatuun.

Nostan tämän sanoman koskemaan nykypäivän arkea. Usein kielletään arviointi sillä perusteella, että jonkun puhujan kautta tiedetään tulleen uskoon ihmisiä, tai hänen seurakuntansa on kasvanut suureksi. Kenties jokin osa hänen profetioistaan on myös toteutunut. Sanotaan: ”Entä onko sinun kauttasi tullut ihmisiä uskoon, onko parantunut? Miten on, kasvaako sinun seurakuntasi? Älä arvostele toista, jonka suuret hedelmät näkee jokainen.”

Aivan ensimmäiseksi täytyy sanoa, että Raamattu kehottaa arvioimaan, jopa arvostelemaan profetiat ja opetukset. Ja vertailukohtana on Jumalan sana. Toiseksi Raamattu sanoo, että tulee olemaan niitä, jotka eksyttävät monta, siis lukuisan joukon ihmisiä. Profeetan oikeasta laadusta eivät siis kerro näyttävät ulkoiset puitteet tai oletetut saavutukset.

Hengen hedelmä

Hedelmä kasvaa siis siitä, mitä ihmisen sisimmässä on ja missä hän on kiinni. Paavalin kirjeet kuvaavat mm. seuraavilla tavoilla Hengen hedelmää.
Gal. 5:22: *Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensähillitseminen*

Ef. 5:9: *...sillä kaikkinainen hyvyys ja vanhurskaus ja totuus on valkeuden hedelmä*

Tiedän monen henkilön kertoneen, ettei ollut helppo arvioida nopeasti ohi mennyttä puhetta, mutta jäi rauhaton olo. Puhujan sanojen ja olemuksen kautta ei välittynyt Jumalan rauha eikä sävyisyys. Joku aisti kovuuden. Nämä asiat voivat olla sellaisia merkkejä, joita kannattaa kuunnella. Totuus on myös aina oleellisen tärkeää. Nykyisin on helppo ajan kanssa arvioida opettajan tai profeettana esiintyvän henkilön kirjoituksia ja puheita. Tämä on hyvä tehdä etukäteen, jos on kutsumassa jotakuta uutta puhujaa seurakunnan tilaisuuteen.

Luuk. 6:45: *Hyvä ihminen tuo sydämensä hyvän runsaudesta esiin hyvää, ja paha tuo pahastansa esiin pahaa; sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu*
Kyllä aina voi jotain päätellä siitä, missä puhujan sydän on. Onko hänessä näkyvissä jotain Jeesuksen kaltaista? Seurakuntaprofetia on pääasiassa opetusta, kehotusta ja rohkaisua. Profetia ja hengellinen opetus kiinnittää Kristukseen. Onhan selvääkin, että kuulija kiinnitetään siihen lähteeseen, josta ammennetaan. Aina virtaus on sieltä, mihin itse on juurruttu. Sen vuoksi ei ole väärin myöskään kysyä, mistä vieraileva puhuja tulee ja mistä ja keiltä hän on opetusta saanut.

Sanat puusta ja hedelmästä tulevat hyvin lähelle sen vuoksi, että ne koskettavat meitä kaikkia, ei vain tilaisuuksien puhujia. Ja lopulta nämä seuraavat meitä jokaista elämämme arkeen, sen töihin, toimiin, kohtaamisiin ja lepoon. Kuljemme Jumalan Hengen johdossa kantaen sen mukaista hedelmää.
Room. 8:14: *Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia*.

Jeesuksen vertaus viinipuusta

Joh.15:1-5: *Minä olen totinen viinipuu, ja minun Isäni on viinitarhuri. Jokaisen oksan minussa, joka ei kanna hedelmää, hän karsii pois; ja jokaisen, joka kantaa hedelmää, hän puhdistaa, että se kantaisi runsaamman hedelmän. Te olette jo puhtaat sen sanan tähden, jonka minä olen teille puhunut. Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Niinkuin oksa ei voi kantaa hedelmää itsestään, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään, ellette pysy minussa. Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä*

Näitä Jeesuksen sanoja luemme mielellämme. Ne ovat hyvin vahvat ja ehdottomat. Mutta vain Jeesus voi ne sanoa. En puutu näihin täydellisiin sanoihin ja en selitä niitä mitenkään. Elämä ja hedelmä ovat Jeesuksen yhteydessä.

Noiden sanojen edellä Jeesus on selvittänyt tulevaa kärsimistään. Hän on kertonut sen, että hänet tapetaan ristillä ihmisten syntien tähden. Kuolema ei voi Häntä ottaa saaliikseen, vaan Hän voittaa kuoleman. Jeesus kertoo nousevansa ylös Isän tykö ja lähettävänsä sieltä Pyhän Henkensä omilleen. Näin kaikki sukupolvet ja kaikki kansat voivat kuulla kutsun tulla osallisiksi Jumalan Hengestä ja yhteydestä elävään Jumalaan.

Jeesus sanoi ihmeellisiä sanoja viinipuuvertauksen edellä (Joh. 14:23, 26, 27)
-*Jos joku rakastaa minua, niin hän pitää minun sanani, ja minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen tykönsä ja jäämme hänen tykönsä asumaan..*
-*Mutta Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä minun nimessäni, hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta, minkä minä olen teille sanonut..*

-Rauhan minä jätän teille: minun rauhani - sen minä annan teille. En minä anna teille, niinkuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönkä peljätkö.
Tällaisesta viinipuusta on kysymys. Tällainen on Jeesus. Tällainen on Pyhä Henki.

Kaksi kansaa, Matt. 25:32-35[1]

Otan esiin itselleni vaikean kohdan, jossa puhutaan teoista ja laiminlyönneistä. Siinä on kyse kansojen tuomiosta.

Matt.25:
32-35: *Ja hänen eteensä kootaan kaikki kansat, ja hän erottaa toiset toisista, niinkuin paimen erottaa lampaat vuohista. 33. Ja hän asettaa lampaat oikealle puolelleen, mutta vuohet vasemmalle. Silloin Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: 'Tulkaa, minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti. Sillä minun oli nälkä, ja te annoitte minulle syödä; minun oli jano, ja te annoitte minulle juoda; minä olin outo, ja te otitte minut huoneeseenne; ...*

41-43: *Sitten hän myös sanoo vasemmalla puolellaan oleville: 'Menkää pois minun tykääni, te kirotut, siihen iankaikkiseen tuleen, joka on valmistettu perkeleelle ja hänen enkeleillensä. Sillä minun oli nälkä, ja te ette antaneet minulle syödä; minun oli jano, ja te ette antaneet minulle juoda; minä olin outo, ja te ette ottaneet minua huoneeseenne; minä olin alaston, ja te ette vaatettaneet minua; sairaana ja vankeudessa, ja te ette käyneet minua katsomassa.'...*
Kummassakin tapauksessa kuulijat olivat ihmeissään: ”Milloin me näimme?”

Olemme kuulleet ja lukeneet tuon kohdan lukuisia kertoja. Jokseenkin aina on nostettu esiin sanat: ”Minun oli nälkä..., minun oli jano..., minä olin outo...” Tunnemme heti miten vähän olemme antaneet rahojamme Afrikan köyhille ja nälkäisille ja janoisille. Samoin emme ole kyenneet majoittamaan muukalaisia tai ottamaan ottolasta, kummilasta jne. Riittämättömyyden tunne valtaa mielen. Minulle käy näin joka kerta. Minulla ei ole osoittaa tekoja voidakseni niiden kautta pelastua.

Nyt otan tästä kohdasta hieman toisen näkökannan ja kiinnitän huomioni toisiin sanoihin. "Kaikki kansat" ei viittaa kuolleisiin tai ylösnousseisiin. Tässä puhutaan maan päällä olevista kansoista. Tässä on kyse koko pakanamaailmasta. Tuomio on valikoiva. Vanhurskaat erotetaan vääristä ja pahoista. Israelissa lampaat ja vuohet kävivät usein samalla laitumella päivällä, mutta ne erotettiin illalla toisistaan. Kahdenlaiset ihmiset kulkevat yhdessä maan päällä, mutta nyt ne erotetaan toisistaan ajan illassa. Lampailla on hyvä osa, ne pääsevät sisälle ikuiseen valtakuntaan. Vuohet jäävät ulkopuolelle.

Jumalan on helppo erottaa, ja ainoastaan hän pystyy sen tekemään. Kaikki muut voivat erehtyä. Oikealla puolella on kunniapaikka. Juutalaiset asettivat oikeudenkäynnissä vapautetun tuomarin oikealle puolelle, tuomitun paikka oli vasemmalla. *”Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: 'Tulkaa, minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta”*
Varmasti on merkitystä sillä, että vapautettujen paikka on oikealla. Meille se puhuu siitä, että osa ihmisistä on Kristuksen evankeliumin vapauttamia. Jeesus sanoi *”minun Isäni siunatut”.* Näin Jeesus saattoi puhua vain itselleen läheisistä ja rakkaista ihmisistä, omistaan.

”Ja hän asettaa lampaat oikealle puolelleen, mutta vuohet vasemmalle”. Eikö tässä viitata siihen, että Kristus on Hyvä Paimen, joka antaa henkensä lampaiden edestä. Onko siis

ihme, että Kuningas, joka on Kristus, voi erottaa tällä tavoin oikealle puolelleen ne, jotka ovat Hänen omia lampaitaan. Eikö Hänellä ole valta tehdä näin?

Sekä rakkauden tekoja tekevien että tekemättä jättävien mielenlaatu tuli selvästi esiin. Tässäkään mainitut eivät pelastu tekojensa kautta, mutta teot todistavat heidän uskonsa aitouden. Teot paljastavat sydämen todellisen tilan. Ne ovat puun hedelmä. Usko vaikutti rakkaudessa, Gal. 5:6: *”Sillä Kristuksessa Jeesuksessa ei auta ympärileikkaus eikä ympärileikkaamattomuus, vaan rakkauden kautta vaikuttava usko”*

Ilmaisua »te *otitte minut huoneeseenne*» (synagè: tuoda yhteen) käytetään ilmoittamaan, että henkilö otetaan vastaan talossa. Kysymys on vieraanvaraisuudesta. Juuri oikealla puolella oleville sanottiin: *”minä olin outo, ja te otitte minut huoneeseenne”.*

Voisimmeko ajatella myös seuraavalla tavalla. On tärkeää ottaa Jeesus vastaan sydämeensä. Myös tätä voimme kutsua vieraanvaraisuudeksi. Jeesus on kolkuttanut sydämemme ovella ja olemme ottaneet Hänet vastaan. Ilm.3:20: *”Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani.”* Jeesus on yhä monella tavalla outo maailman silmissä. Kun Jumalan Pyhä Henki avaa sydämemme silmät, niin näemme oman syntisyytemme ja sovituksen tarpeemme. Silloin Jeesus ei ole enää outo meille. Näemme Hänet ainoana toivonamme ja Vapahtajanamme. Otamme Hänet vastaan elämäämme.

Mielestäni edellä käy ilmi, että oikealle puolelle, kunniapaikalle, asetettiin ”minun Isäni siunatut”, ”vapautetut”, ”lampaat”. Minusta tämä viittaa siihen, että pohjimmiltaan on vain kaksi kansaa. Oikealle puolelle asetetaan ne, joiden sydämessä vaikuttaa elävä Vapahtaja vanhurskauden tekoja.
”Isäni siunatut” viittaa selkeästi Jumalan omaan kansaan, tässä Jeesukseen uskoviin.
”Lampaat” viittaa siihen, että kuulutaan Jeesuksen laumaan.
”Vapautetut” oli sisältönä mukana, vaikka ei varsinaisesti sanana. Se viittaa Kristuksen ristillä ansaitsemaan sovitukseen ja vapautukseen synneistä.

Kuningas vastaa oikealla puolella oleville heidän hämmästyneeseen kysymykseensä ”milloin?” Matt. 25:40: *Niin Kuningas vastaa ja sanoo heille: 'Totisesti minä sanon teille: kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.'* Uskon, että tämä on rohkaisun sana meille. Voimme aralla tunnolla ottaa sen vastaan ja nähdä, että meillä on mahdollisuus palvella rakasta Jeesusta lähimmäisissämme.

Eräässä toisessa kohdassa puhutaan myös vedestä, joka tarjotaan janoiselle. Mark.9:41: *Sillä joka antaa teille juodaksenne maljallisen vettä siinä nimessä, että te olette Kristuksen omia, totisesti minä sanon teille: se ei jää palkkaansa vaille.* Maljallinen vettä on jotain hyvin tärkeää lämpimissä maissa. Olen miettinyt mitä tämä tarkoittaa meidän oloissamme. Varmasti vesilasin tarjoaminen tarkoitti myös sitä, että Jeesuksen omat otettiin vastaan talossa. Se, että olemme mukana evankeliumin työssä vaikka kuinka pienellä panoksella, ei jää Herraltamme huomaamatta. Tässä yhteydessä on hyvä muistaa myös pienen pojan eväät. Saamme antaa kaiken Jeesuksen siunaavien käsien kautta. Saamme tehdä pienimmätkin palvelumme Jeesukselle.

Ymmärrämme miten lämpimissä oloissa lasi vettä saattoi virkistää sen saajaa. Tämä kuvaa tavallaan sitä, että meillä on mahdollisuus virkistää toisiamme ja erityisesti Kristuksen omia. Se ei välttämättä ole mitenkään pois meiltä itseltämme. Tiedämme mitä lämmin ja rohkaiseva sana voi joskus merkitä.

Samoin Jeesus rohkaisi sairaiden luona käymiseen. Hän kertoo olleensa myös vankeudessa. En usko tämänkään tarkoittavan yksinomaan vankilaa, missä on rikollisia. Tällöinhän kovin

harva meistä voisi käydä Jeesusta katsomassa vankeudessa. Olisihan tähän valittu sana ”vankila” eikä ”vankeus”. Toki meidän on syytä muistaa, että tälläkin hetkellä on kristittyjä vankilassa uskonsa tähden. Minulle tulee mieleen myös se, että Jeesuksen omat voivat olla ahdistuksissa ja pelossa. Moni tarvitsee rohkaisijaa rinnalleen päästäkseen siihen vapauteen ja rauhaan, mihin Kristus tahtoo omiaan johdattaa.

Huomataan vielä tämä ero miten Kuningas puhutteli näitä kahta ryhmää:
40. Niin Kuningas vastaa ja sanoo heille: 'Totisesti minä sanon teille: kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.'
45. Silloin hän vastaa heille ja sanoo: 'Totisesti minä sanon teille: kaiken, minkä olette jättäneet tekemättä yhdelle näistä vähimmistä, sen te olette jättäneet tekemättä minulle.'

Kun Kuningas puhutteli lampaita oikealla puolellaan, hän sanoi: *”minun vähimmistä veljistäni”.* Kun Kuningas puhutteli vuohia vasemmalla puolellaan, hän sanoi: *”näistä vähimmistä”.* Minä uskon, että tällä on myös merkityksensä. Raamattu on sellainen kirja, että sitä voi lukea lukuisia kertoja ja aina löytyy uutta. Jeesus tunnustaa veljikseen ymmärtääkseni juuri oman laumansa heikoimmatkin yksilöt, ne jotka eivät ole mitään maailman silmissä. Omilleen puhuessaan Jeesus saattoi käyttää sanoja *”vähimmistä veljistäni”.*

Kristukseen uskovina ymmärrämme sanat ”vähimmistä veljistäni” tarkoittavan erityisessä merkityksessä myös juutalaisia, Jeesuksen omaa kansaa. Jumalan lapsen sydämessä on rukous Israelin puolesta, ja suru siitä, etteivät maalliset päättäjät pysty mitenkään ymmärtämään tätä ajatteluamme.

Tämä Matteuksen lukukappale on vakava. Siinä puhutaan kahdesta ihmisryhmästä, joiden iankaikkinen kohtalo on täysin vastakkainen. Itse asiassa koko luvussa ei puhuta teoista, vaan laiminlyönnin synneistä. Siinä itse asiassa vakuutetaan, että Jeesus itse vaikuttaa omissaan sellaista, mitä nämä eivät pysty edes huomaamaan. Jeesuksen Kristuksen oma Henki on tunnistanut nämä vähäiset veljet ja tarjonnut heille sen avun, rohkaisun ja rinnalle menon, mitä he ovat tarvinneet.

Tämä menee hyvin lähelle vertausta viinipuu ja sen oksat. Emme voi tehdä mitään, ellemme pysy Jeesuksessa. Vain Hän voi vaikuttaa meissä hyvän hedelmän. Juuri sen vuoksi tahdomme pysyä itse viinipuussa ja saada myös mahdollisuuksiemme mukaan muita ymmärtämään tämän yhteyden merkityksen. Katseemme ei pidä olla kiinnittynyt hedelmään, vaan itse puuhun, Jeesukseen Kristukseen.

Juurtuminen Jeesukseen ja sanaan

Meidät pienet Jeesuksen omat on tarkoitettu toisiamme varten, ettei kukaan jäisi matkalle. Niin moni kokee olevansa ulkopuolella ja yksin. Usein itse Jumala siirtää lapsensa tilanteeseen, jossa tämä ei ainakaan omasta mielestään pysty palvelemaan Jeesusta lähimmäisissään. Hän kokee kenties olevansa lähisukulaisilleen kuin riesa. Ja työtovereilleen ja osalle ystävistäänkin hän kokee olevansa epäonnistunut ja sellainen, jota ei mielellään kohdata.

Jumala voi ottaa syrjään henkilön, joka on kaikessa palvellut muita. Osat voivat vaihtua. Ole huoleti. Olet Jumalalle rakas. Hän itse aikanaan muuttaa taas tilanteen toiseksi. Jeesus tahtoo sanoa meille, että hyvin pienet asiat voivat olla kaikkein suurimpia. Hänessä pysyminen on kaikkein tärkeintä. Kun mitään muuta ei jää, niin Jeesus jää rinnalle.

Saamme palvella usein tietämättämme. Oikeastaan saamme jättää palvelemisesta huolen Jeesukselle. Jos meidät on Jumalan tahdosta viety elämässämme erämaahan, niin tämän jakson tarkoitus ei ehkä ole palvelemisessa. Se on siinä, että voimme juurtua Sanaan ja Jeesukseen. Hedelmän aika on myöhemmin. Ensin on syvään juurtumisen vaihe, jotta on ravintoa tarjolla niin itselle kuin toisillekin.

Rukoillaan, että Jumala avaisi Pyhän Henkensä kautta ihmisten sydämiä ottamaan vastaan evankeliumin. Me voimme pitää esillä sanomaa, että Jeesus on kuollut meidän syntisten tähden, jotta meillä on elämä ja osa iankaikkisuudessa Kristuksen valtakunnassa. Kuitenkin vain Jumala voi avata ihmisten sydämet. Me olemme Kristuksen kirjeitä maailmalle juuri tällaisina heikkoina ja puutteellisina.

Evankeliumi on niin yksinkertainen, että sen ymmärtämiseksi ei vaadita suurta tietoa tai suurta oppimäärää. Se otetaan vastaan avatulla sydämellä. Jeesus, Jumalan Poika, tulee itse lähelle kutsuen yhteyteensä.

Rikkumaton yhteys Kristukseen

Ilmestyskirja:
2:7: *Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sen, joka voittaa, minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisissa.*
22:2: *Keskellä sen katua ja virran molemmilla puolilla oli elämän puu, joka kantoi kahdettoista hedelmät, antaen joka kuukausi hedelmänsä, ja puun lehdet ovat kansojen tervehtymiseksi.*
22:14: *Autuaat ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi valta syödä elämän puusta ja he pääsisivät porteista sisälle kaupunkiin!*

Jumalan enkeli oli heittänyt sirppinsä alas maahan ja korjannut maan viinipuun hedelmät. Hän oli heittänyt ne Jumalan vihan suureen kuurnaan (Ilm.14:19).

Vain Jumalan yhteydessä, Jeesus-viinipuussa kiinni olevat, kulkevat kohti taivaallista iankaikkisuutta ja kohti Uutta Jerusalemia. Siellä on Jumalan siunaus ja Hengen hedelmä läsnä. Siellä on paratiisin elämän puu. Saamme ylösnousemuksessa uuden kirkkauden ruumiin. Maallinen on vaihtunut taivaalliseen.

Pääsemme sinne missä on elämän puu, elämän lähde ja Elämä.
Pääsemme sinne, missä on Kristus, Jumalan Karitsa.[2]

7. Liiton kansa on Jumalan oma

Onko Jumala todella sanonut?

Käärme esitti tämän viettelevän kysymyksen Eevalle paratiisissa. Aadamille oli annettu käsky olla syömättä ainoastaan hyvän ja pahan tiedon puun hedelmää. Nyt käärme asetti kyseenalaiseksi Jumalan

puheen. –Te tulettekin tietämään hyvän ja pahan, olemaan kuin jumala. Ette suinkaan kuole. Näin Eeva asetti käärmeen sanat Jumalan sanojen yläpuolelle. Ja Aadam asetti Eevan kautta tulleet käärmeen sanat niiden sanojen yläpuolelle, jotka hän oli saanut kuulla itse Jumalalta.

Jumala ei tehnyt liittoa syntiinlangenneen ja Hänen sanojaan kunnioittamattoman Aadamin kanssa, mutta osoitti hänelle huolenpitonsa ja antoi tehtävän paratiisin ulkopuolella. Samoin Jumala ilmaisi jo, että Kristus tulee polkemaan rikki käärmeen pään.

Liiton kansa on kaikkivaltiasta Jumalaa kuulevaa kansaa

Nooa pelastautui tuhosta

Lopun aikoja on verrattu Nooan aikaan. Jopa Jeesus itse teki näin. Ihmisten pahuus oli lisääntynyt sekä ajattelussa että teoissa. Ymmärrän, että kyse on toisaalta myös siitä, että elämä jatkui hyvin tavallisena ennen tuhoa. Ihmiset eivät tehneet parannusta. He menivät naimisiin ja perustivat perheitä niin kuin ennenkin.

Ehkä ydinasia onkin siinä, että Nooa kuuli Jumalan varoituksen ja rakensi itselleen ja perheelleen arkin, missä saattoi pelastautua. Näin meille vakuutetaan sitä, että Jumala tahtoo ottaa turvaan omansa myös ns. Herran päivän lähestyessä, tai kun tarkkaamme lopunajan merkkejä.

Vedenpaisumuksen päätyttyä Jumala teki liiton Häntä kuulevan Nooan kanssa. Sen merkkinä on sateenkaari. Kaikki liha ei ole hukkuva veden alle siten kuin oli Nooan päivinä.

Aabraham lähti kulkemaan kohti luvattua maata

1 Moos.:
12:1: *Ja Herra sanoi Abramille: "Lähde maastasi, suvustasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan.*
12:4: *Niin Abram lähti, niinkuin Herra oli hänelle puhunut...*
Abram lähti Kaldean Uurista kohti luvattua maata. Hän kuuli Jumalaa.

1. Moos.:
17:5: *Niin älköön sinua enää kutsuttako Abramiksi, vaan nimesi olkoon Aabraham, sillä minä teen sinusta kansojen paljouden isän.*
17:9: *Ja Jumala sanoi Aabrahamille: "Mutta sinä pidä minun liittoni, sinä ja sinun jälkeläisesi, sukupolvesta sukupolveen.*
Jumala teki liiton häntä kuulevan Aabrahamin kanssa. Jumala siunasi Aabrahamin ja hänen siemenensä.

Mooses johdatti kansan Egyptistä

Mooses oli pitkän koulun kautta oppinut kuuliaisuuden ja nöyryyden. Hän sai erityisen tehtävän johdattaa israelilaiset pois Egyptin orjuudesta. Israelin kansa lähti vitsausten keskeltä kulkemaan kohti luvattua maata. Eräs vitsauksista liittyi luonnonvoimiin.
2 Moos. 9:24: *Ja rakeita tuli, ja tulta leimahteli rakeiden keskellä. Raesade oli ylen ankara, niin ettei sellainen ollut kohdannut koko Egyptin maata siitä ajasta saakka, jolloin se tuli asutuksi.*

2 Moos. 19:4-6: *'Te olette nähneet, mitä minä olen tehnyt egyptiläisille ja kuinka minä olen kantanut teitä kotkan siivillä ja tuonut teidät luokseni. Jos te nyt kuulette minun ääntäni ja pidätte minun liittoni, niin te olette minun omaisuuteni ennen kaikkia muita kansoja; sillä koko maa on minun. Ja te olette minulle pappisvaltakunta ja pyhä kansa.' Sano nämä sanat israelilaisille."*

Jumala kertoo, että koko maa on Hänen. Ja eikö muuten olisikin mahdotonta ottaa omakseen ja erottaa kansaa syntiinlangenneen maailman keskeltä? On aina hyvä muistaa, että Jumala on Kaikkivaltias.

Maailma tosin on pahan vallassa ihmisen syntiinlankeemisen seurauksena. Se on turmeluksen orjuudessa määrätyn ajanjakson. Ihmistä ei ole missään asetettu vapauttamaan maailmaa saatanasta, vaan kutsu on kuulunut vaeltamaan Jumalan yhteydessä Jumalalle erotettuna ja Jumalan omana.

Jumalan on valta, ei saatanan eikä ihmisen

Usein karismaattisuudessa vaikuttaa väärä ajatus siitä, että saatanalla on valta maailmassa. Tähän liittyy myös ajatus uskovan auktoriteetista toimia saatanaa vastaan Jeesuksen nimessä. Kyllä Jeesus käytti saatanasta nimitystä ”tämän maailman ruhtinas”. Asiahan on todellakin niin, että maailma on monin tavoin tietämättäänkin erilaisissa valheen siteissä, pimeyden ja vääryyden vallassa. Kuitenkaan tämä asia ei tarkoita, että Jumalan olemus, valta, tai suunnitelmat olisivat millään tavoin järkkyneet tai alistuneet vähäisimmässäkään määrin minkään muun vallan tai voiman alle.

Ei Jumala myöskään kutsu ihmistä sotimaan saatanaa vastaan jollain auktoriteetilla. Matt.10:1 tosin kuuluu seuraavasti: *Ja hän kutsui tykönsä ne kaksitoista opetuslastaan ja antoi heille vallan ajaa ulos saastaisia henkiä ja parantaa kaikkinaisia tauteja ja kaikkinaista raihnautta*
Apostoleille annettiin tehtäväksi mennä Jeesuksen edellä useille paikkakunnille ja parantaa tauteja siten kuin Jeesuskin teki. Jumalan valtakunta on tullut lähelle, oli heidän sanomansa. Yhä apostolien ajan jälkeenkin tapahtuu paranemisia, puhuuhan Raamattukin terveeksi tekemisen lahjoista.

Jos joku henkilö on riivattu, niin edelleen luonnollisesti vapautuminen tapahtuu Jeesuksen nimessä. Mark. 16:17: *Ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä.* Riivaustila on harvinainen jälkikristillisessä Suomessa. Yhdestäkään kristitystä, terveestä tai sairaasta, ei saa missään tapauksessa ajaa erilaisia henkiä luulottelun tai väärin ymmäretyn armolahjan nojalla. Raamatussa kehotetaan vastustamaan nimenomaan perkelettä, niin se pakenee. Jaak. 4:7,8: *Olkaa siis Jumalalle alamaiset; mutta vastustakaa perkelettä, niin se teistä pakenee. Lähestykää Jumalaa, niin hän lähestyy teitä...* Tässäkin mielestäni korostuu Jumala-suhde ja Hänen valtansa.

Demoneita ei käsketä vastustamaan. Jos ihmisessä on demoni tai demoneja, niin ne ilmaisevat itsensä mahdollisesti juuri sellaisessa tilanteessa, jossa on esillä sanoma Jeesuksesta. Tällöin riivattu paljastaa pakonomaisin liikkein, erikoisella äänellä ja puheella sekä mahdollisesti yliluonnollisin voimin riivaustilansa. Hengellisesti kokenut henkilö puhuu hengelle hyvin lyhyesti kysyen sen nimen, ja ehkä milloin se on mennyt henkilöön. Henki käsketään Jeesuksen nimessä poistumaan riivatusta, ja tämä muuttuu tilanteessa täysin. Yleensäkin Raamatussa askarrellaan hyvin vähän koko demonikysymyksen kanssa. Missään ei ajeta henkiä Jeesuksen vastaanottaneista henkilöistä.[1]

Kristus on jo nyt voittanut saatanan ristillä ja on kuoleman voittaneena Isän tykönä. Tähän voittoon me uuden liiton Jumalan omat kätkeydymme. Ja me olemme suojassa.

”Minun nimessäni” käytetään Raamatussa kuvaamaan myös eksyttäjien ja väärien kristusten toimintaa: Luuk. 21:8 *Niin hän sanoi: "Katsokaa, ettei teitä eksytetä. Sillä monta tulee minun nimessäni sanoen: 'Minä olen se', ja: 'Aika on lähellä.' Mutta älkää menkö heidän perässään.*

Pyhä Henki on lähetetty Jeesuksen nimessä. Joh.14:26: *Mutta Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä minun nimessäni, hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta, minkä minä olen teille sanonut*. Hyvin tärkeä käyttö Jeesuksen nimelle on rukous. Joh.16:26: *Sinä päivänä te anotte minun nimessäni; enkä minä sano teille, että minä olen rukoileva Isää teidän edestänne;*

Kyse on levollisesta vaeltamisesta Pyhän Jumalan yhteydessä Hänen lapsenaan. Hyvin vieraita ajatuksia ovat nykyajan sota-, parantamis-, profeetta- tai ihmekoulut. Ne eivät ylipäätään sovi Raamatun ajatuksiin, eikä niitä pysty yhdistämään mitenkään Jumalan liittojen pyhyyteen ja sisältöihin.

Mooseksen kautta annettu pyhä liitto

2 Moos. 19:16: *Ja kolmantena päivänä, kun aamu oli tullut, alkoi jylistä ja salamoida, ja paksu pilvi laskeutui vuoren ylle, ja kuului ylen kova pasunan ääni, niin että koko kansa, joka oli leirissä, vapisi pelosta.*

2 Moos 20 kertoo siitä miten Mooseksen kautta annettiin lain sanat. Sen jälkeen seurasi myös kehotuksia liittyen oikeaan elämään. 2 Moos.23:7: *Pysy erilläsi väärästä asiasta, äläkä surmaa viatonta ja syytöntä, sillä minä en julista syyllistä syyttömäksi.*

Jumala ei julista syyllistä syyttömäksi. Kymmenen käskyn, sekä puhtauteen ja oikeamielisyyteen liittyvien ohjeiden rinnalle annettiin uhrilaki. Uhritoimitukset vapauttivat rikkomuksen tuomasta syyllisyydestä viattoman ja virheettömän uhrieläimen veren kautta.

<u>Liiton vahvistus verellä</u>
2 Moos. 24:7-8: *Ja hän otti liiton kirjan ja luki sen kansan kuullen. Ja he sanoivat: "Kaikkea, mitä Herra on puhunut, me noudatamme ja tottelemme." Niin Mooses otti veren ja vihmoi sitä kansan päälle ja sanoi: "Katso, tämä on sen liiton veri, jonka Herra on tehnyt teidän kanssanne kaikkien näiden sanojen perusteella."* Näin Jumalan ja omaisuuskansan välinen liitto vahvistettiin verellä.

Mooses sai ohjeet liiton arkin ja Ilmestysmajan rakentamisesta. Jumalan asumus siirtyi liiton kansan keskelle. Näin Pyhä Jumala asui kansansa keskellä temppelissään ja kulki mukana johdattaen ja lahjoittaen sanojaan. Näin Jumalan elävä opetus, rohkaisu, kehotus ja kuritus liittyi omaisuuskansan kaikkiin vaiheisiin. 2 Moos. 25:10: *Tehkööt he arkin akasiapuusta, puolenkolmatta kyynärän pituisen, puolentoista kyynärän levyisen ja puolentoista kyynärän korkuisen.*

Liiton arkkiin laitettiin lain taulut. Armoistuin oli sen kantena. Liiton arkki sijoitettiin Ilmestysmajan Kaikkein Pyhimpään. Seuraavaksi uloin osa oli Pyhä ja sen ulkopuolella oli esipiha. Vain ylimmäinen pappi Aaron saattoi kerran vuodessa suurena sovintopäivänä astua Kaikkein Pyhimpään, Pyhän Jumalan läsnäoloon.

Esirippu valmistettiin tarkkojen ohjeiden mukaan erottamaan Kaikkein Pyhintä Pyhästä. Olihan sillä myös suunnattoman arvokas esikuvallinen merkitys.

Uusi liitto Jeesuksen veressä

Jer. 3:16: *Ja kun te lisäännytte ja tulette hedelmällisiksi maassa niinä päivinä, sanoo Herra, niin ei enää puhuta Herran liitonarkista, se ei enää ajatukseen astu, eikä sitä enää muisteta; ei sitä enää kaivata, eikä sellaista enää tehdä.*
Tässä on viittaus aikaan, jolloin Jeesus on liitonarkin armoistuin. Israelin kohdalla tässä viitattaneen messiaaniseen aikaan. Meistä jokainen saa rukouksin lähestyä Jumalaa Isänään, ja saa syntinsä anteeksi Jeesuksen sovintoveren tähden. Emme muistele liitonarkkia. Jeesuksen veri riittää, Hän on armoistuin. Armo riittää. Jer. 31:31 *Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä teen Israelin heimon ja Juudan heimon kanssa uuden liiton;*

Luuk. 1:68-75: *"Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, sillä hän on katsonut kansansa puoleen ja valmistanut sille lunastuksen ja kohottanut meille pelastuksen sarven palvelijansa Daavidin huoneesta - niinkuin hän on puhunut hamasta ikiajoista pyhäin profeettainsa suun kautta - pelastukseksi vihollisistamme ja kaikkien niiden kädestä, jotka meitä vihaavat, tehdäkseen laupeuden meidän isillemme ja muistaakseen pyhän liittonsa, sen valan, jonka hän vannoi Aabrahamille, meidän isällemme; suodakseen meidän, vapahdettuina vihollistemme kädestä, pelkäämättä palvella häntä pyhyydessä ja vanhurskaudessa hänen edessään kaikkina elinpäivinämme.*
Kyseessä on osa Sakariaan kiitosvirrestä. Tässä muistutetaan isille, etenkin Aabrahamille annetusta lupauksesta, että Messias, Pelastaja ja Lunastaja on syntyvä kansansa keskuuteen.

Jeesus kasvoi aikuiseksi Jumalan valitsemiin tehtäviin. Jeesus kutsui opetuslapset. Nämä kaksitoista miestä jättivät kaiken ja lähtivät seuraamaan Jeesusta. Juudas tosin osoittautui kavaltajaksi. Tämä joukko kulki uskollisesti Jeesuksen mukana ollen tämän pyhän ja synnittömän elämän todistajia. He näkivät tunnustekoja, kuulivat vertauksia ja opetusta. He saivat seurata miten Jeesus siunasi lapsia ja aterioi syntisten luona.

Kun Jeesus oli selvittänyt tulevaa kärsimystietään, hän palveli opetuslapsiaan ja asetti liiton aterian. Jeesus asetti jäähyväisaterialla, pääsiäisaterian yhteydessä, liiton aterian ehtoollisen.
Luuk. 22:20 *Samoin myös maljan, aterian jälkeen, ja sanoi: "Tämä malja on uusi liitto minun veressäni, joka teidän edestänne vuodatetaan.*

<u>Liiton vahvistus verellä</u>
Liitto vahvistettiin Jeesuksen ristinkuolemalla. Temppelin esirippu repesi ja tuli pimeys. Luonnonvoimat järkkyivät. Avautui yhteys Kaikkein Pyhimpään, Jumalan yhteyteen.

Hebr. 9:12:*...meni, ei kauristen ja vasikkain veren kautta, vaan oman verensä kautta kerta kaikkiaan kaikkeinpyhimpään ja sai aikaan iankaikkisen lunastuksen.*
Hebr.13:20: *Mutta rauhan Jumala, joka on kuolleista nostanut hänet, joka iankaikkisen liiton veren kautta on se suuri lammasten paimen, meidän Herramme Jeesuksen,*

Evankeliumi, ilosanoma, tuli saarnata kaikille kansoille. Sitten tulee Raamatun mukaan loppu. Kuitenkin juuri edellä on sanottu ”iankaikkisen liiton veren kautta”. Liitto Jeesuksen veren kautta on iankaikkinen. Jumala on herättänyt Jeesuksen kuolleista. Meidät on lunastettu. Olemme perillisiä. Vielä on oleva rauhanvaltakunta, jota itse Rauhan ruhtinas ja Hyvä Paimen, Jeesus Kristus hallitsee.

Liitonarkki Ilmestyskirjassa

Ilm. 11:18-19:
...ja tullut on aika tuomita kuolleet ja maksaa palkka sinun palvelijoillesi profeetoille ja pyhille ja niille, jotka sinun nimeäsi pelkäävät, pienille ja suurille, ja turmella ne, jotka maan turmelevat.
Ja Jumalan temppeli taivaassa aukeni, ja hänen liittonsa arkki näkyi hänen temppelissään, ja tuli salamoita ja ääniä ja ukkosenjylinää ja maanjäristystä ja suuria rakeita.
Vanhan liiton profeetat ja pyhät saavat palkkansa avonaisessa temppelissä liitonarkin näkyessä. He ovat tuossa Ilmestyskirjan kuvassa kaikkeinpyhimmässä Pyhän Jumalan yhteydessä.

Luonnonvoimat muistuttavat ehkä siitäkin, miten Jumala vapautti vanhan liiton kansan Egyptin orjuudesta kulkemaan omanaan kohti luvattua maata. Ennen vapautusta yhtenä merkkinä ja vitsauksena Egyptissä olivat juuri salamat ja rakeet. Ja nyt ovat tässä ilmestyskirjan luvussa kaikki Jumalan pyhät perillä taivaallisessa luvatussa maassa kaikesta orjuuttavasta vapaina.

Mieleeni nousevat Jeesuksen sanat: *”Mutta kun nämä alkavat tapahtua, niin rohkaiskaa itsenne ja nostakaa päänne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä.”* (Luuk. 21:28) Ennen tuota lopun ajalle annettua rohkaisua Jeesus oli kertonut juuri taivaitten voimien järkkymisestä.

Kun ahdistus ja laittomuus ympärillämme lisääntyvät ja luonnonvoimat pauhaavat, niin saamme katsoa Jumalaan, Isäämme, joka pitää meistä huolen ja kantaa meidät aina perille saakka, aina luvattuun maahan asti. Saamme nostaa päämme kuten Johannes teki hyvin konkreettisesti katsoessaan avattua taivasta. Juuri tuolloin maa vavahteli, salamat iskivät ja ukkonen jyrisi, kun suurin pyhyys oli avoinna silmien edessä.

Liiton arkin näkyminen kertoo liiton Jumalan uskollisuudesta myös vanhassa liitossa olleille, jotka kuin ennakoiden jo turvautuivat Herramme sovitusvereen. Se kertoo siitä, että Jumalalla on kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Se kertoo Jumalan pyhyydestä ja vanhurskaudesta. Se kertoo armosta ja syntien anteeksiantamisesta.

Jumalan kaikkeinpyhimmän läsnäolo on kohta odottamassa maan päällä vaeltavia Jumalan omia. Meidän silmämme tähyävät kohti Kristusta, joka on meidän veriylkämme ja Lunastajamme.
Room. 8:23: *...eikä ainoastaan se, vaan myös me, joilla on Hengen esikoislahja, mekin huokaamme sisimmässämme, odottaen lapseksi-ottamista, meidän ruumiimme lunastusta.*

Liiton arkki tahdottiin palauttaa aikanaan maalliseen Jerusalemin temppeliin. Se oli hyvin tärkeää Jumalan omaisuuskansan pyhille. Jumalan tuli asua temppelissään kansansa keskellä. Siitä kerrotaan mm. 1 Kun 8:1,6. Jollakin tavoin koin hyvin koskettavana, että Ilmestyskirjan kuvauksessa ”*hänen liittonsa arkki näkyi hänen temppelissään”*. Maanpäällinen liitonarkki, temppeli ja maanpäällinen Jerusalem saattoivat hävitä tai tuhoutua. Taivaallinen on pysyvää ja iankaikkista. Se on Jumalan oman liiton kansan päämäärä ja luvattu maa.

Kristus, Jumalan Karitsa, Uudessa Jerusalemissa

Kristus on Ilmestyskirjassa kymmeniä kertoja mainittu Karitsana. Tämä jo yksistään kertoo siitä, että Hän oli Jumalan karitsa, meidän syntiemme vuoksi annettu kuolemaan. Liiton veri vuodatettiin tähtemme.

Nyt avautuu Johannekselle näky, missä ihmiset kaikista kansoista ovat kerätyt ylistämään taivaallista Karitsaa, Jeesusta Kristusta. Kaikki nälkä ja jano tyydyttyvät elämän vetten lähteillä.
Ilm. 7:9,14,17:
Tämän jälkeen minä näin, ja katso, oli suuri joukko, jota ei kukaan voinut lukea, kaikista kansanheimoista ja sukukunnista ja kansoista ja kielistä, ja ne seisoivat valtaistuimen edessä ja Karitsan edessä puettuina pitkiin valkeihin vaatteisiin, ja heillä oli palmut käsissään, ...

Ja minä sanoin hänelle: "Herrani, sinä tiedät sen." Ja hän sanoi minulle: "Nämä ovat ne, jotka siitä suuresta ahdistuksesta tulevat, ja he ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä....

...sillä Karitsa, joka on valtaistuimen keskellä, on kaitseva heitä ja johdattava heidät elämän vetten lähteille, ja Jumala on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä."

Lopulta ei ole temppeliä, ei liitonarkkia, ei seitsenhaaraista öljylamppua valaistuksena. Enää ei tarvita kuuta tai tähtiä antamaan valoaan. Kaikki on keskittynyt yksin Kristukseen, Karitsaan, joka on kaiken täyttymys ja elämän valkeus.

Ilm. 21:22,23: *Mutta temppeliä minä en siinä nähnyt; sillä Herra Jumala, Kaikkivaltias, on sen temppeli, ja Karitsa. Eikä kaupunki tarvitse valoksensa aurinkoa eikä kuuta; sillä Jumalan kirkkaus valaisee sen, ja sen lamppu on Karitsa.*

<u>Liitto solmittiin kutsun vastaanottaneiden kanssa</u>
Huomasimme edellä, että Jumala solmi liiton vain häntä kuulevien kanssa. Kuitenkin olemme ennen muuta Kristuksen kuuliaisuuden varassa, siihen Jumala katsoo.

Raamattu on liiton kansan muistiinpanemaa alusta loppuun
Sekä Vanha testamentti että Uusi testamentti on liiton kansan kirjoittamaa. Ensi sijassa mieleen nousevat profeetat, kansanjohtajat ja apostolit Pyhän tekstin tallettajina. Pyhä kirja on sen vuoksi talletettu, että syntyisi yhteys elävään Jumalaan. Kyseessä on meille lahjoitettu iankaikkinen liitto Kristuksen kalliissa veressä.

Liiton kansa on erottautunut
Taivaaseen ei pääse mitään epäpyhää. Erottautuminen kuvaa tätä. Se on tärkeää, vaikka tiedämme, että pyhyytemmekin lepää Kristuksen pyhyyden varassa.

Liiton kansa on Jumalan oma
Puhutaan omaisuuskansasta. Israelilla on erityinen asema Jumalan valinnan tähden kaikkien kansojen joukossa. Silti voimme nähdä Raamatusta ajatuksen, ettemme ole itsemme omat. Olemmehan me lunastetut Kristuksen kalliilla verellä. Meistä on maksettu lunnasmaksu. On tärkeää tietää, että on rakkaasti Jumalan oma.

Jumala on meille Isä
Jeesus opetti Isämeidän rukouksen. Hän myös monin tavoin antoi esimerkin ja kehotuksen puhua Jumalalle kutsuen Häntä isäksi hyvin läheisellä tavalla.

Me olemme lapsia
Lapset nostettiin erityisellä tavoin esimerkiksi. Olemme lapsia, me pienet ihmiset. Jopa Jeesus sanoi opetuslapsilleen: lapset.

Meille on annettu lupaukset
Jumalan liitot ja lupaukset ovat pitävät. Hänen sanansa pysyy ikuisesti voimassa. Näihin voimme täysin turvata.

Olemme varmoissa käsissä
Iankaikkiset käsivarret kantavat meitä. Hän, joka on armo ja totuus täytenä, Hän on ottanut meidät huomaansa. Hänen rakkautensa varassa elämme ja kuolemme.[2]

8. Opetuslapsen sydämessä asuu sana

Alussa oli sana

Jumala loi sanallaan. Seuraavat yhdeksän jaetta alkavat sanoin ”*Ja Jumala sanoi*”: 1 Moos.1:3, 6, 9,11,14, 20, 24, 26, 29.

Joh.1:1-5: *Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala. Hän oli alussa Jumalan tykönä. Kaikki on saanut syntynsä hänen kauttaan, ja ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on. Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valkeus. Ja valkeus loistaa pimeydessä, ja pimeys ei sitä käsittänyt.*

Sana asuu sydämessä

5. Moos. 30:11-14: *Sillä tämä käsky, jonka minä tänä päivänä sinulle annan, ei ole sinulle vaikea täyttää eikä liian kaukana. Se ei ole taivaassa, eikä sinun tarvitse sanoa: 'Kuka nousisi meidän puolestamme taivaaseen noutamaan sen meille ja julistaisi sen meille, että me sen täyttäisimme?' Se ei ole meren takana, eikä sinun tarvitse sanoa: 'Kuka menisi meidän puolestamme meren taakse noutamaan sen meille ja julistaisi sen meille, että me sen täyttäisimme?' Vaan sana on sinua aivan lähellä, sinun suussasi ja sydämessäsi, niin että voit sen täyttää.*

Alusta asti on ollut sekä laki, että uskonvanhurskaus esillä. Lupaus Kristuksesta tosin on Vanhassa Testamentista vasta lupaus, josta Jumalan valitut saivat kuitenkin jo osansa uskon kautta. Sama ajatus, ja sana on Jer. 31:33:ssa: *Vaan tämä on se liitto, jonka minä teen Israelin heimon kanssa niiden päivien tultua, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän sisimpäänsä ja kirjoitan sen heidän sydämiinsä; ja niin minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani.*

Room. 10:5-8: *Kirjoittaahan Mooses siitä vanhurskaudesta, joka laista tulee, että ihminen, joka sen täyttää, on siitä elävä. Mutta se vanhurskaus, joka uskosta tulee, sanoo näin: "Älä sano sydämessäsi: Kuka nousee taivaaseen?" se on: tuomaan Kristusta alas, tahi: "Kuka astuu alas syvyyteen?" se on: nostamaan Kristusta kuolleista. Mutta mitä se sanoo? "Sana on sinua lähellä, sinun suussasi ja sinun sydämessäsi"; se on se uskon sana, jota me saarnaamme.*

Ef. 3:17: *...ja Kristuksen asua uskon kautta teidän sydämissänne,*

Joh. 14:23: *Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jos joku rakastaa minua, niin hän pitää minun sanani, ja minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen tykönsä ja jäämme hänen tykönsä asumaan.*

Vääristynyt Herran sana

Kun puhumme vääristyneestä ja eksyttävästä sanomasta, on usein kyseessä ilmestyksessä saatu sana tai esoteerinen ilmoitus. Tällöin ”Herran sana” ei ole liitettävissä mitenkään Raamatun Jeesuksen puheeseen, eikä ristiinnaulitun Herran olemukseen tai tehtävään. Se ei avaa Kristuksen sovitustyön merkitystä, eikä se ohjaa elämänyhteyteen vanhurskaan ja pyhän Jumalan kanssa. Se on myös ristiriidassa Raamatun kokonaisilmoituksen ja merkityksen kanssa.

Onkin heti todettava, että evankeliumi ei ole sana jollekin erityisryhmälle, eliitille, voidelluille tai valaistuneille. Se on sanoma lapsille, yksinkertaisille, köyhille, janoisille ja osattomille.

Healing Rooms Finland mainostaa näyttävästi Kris Vallottonin ja Bill Johnsonin kirjaa *Elämä Kuninkaan pöydässä*. Kirjaan ensimmäiseen lukuun pääsee tutustumaan internetissä.[1] Osa 1: Kutsuttu kuninkaalliseksi, alaotsake Orjan ahdinko.

Lainaan tähän Bill Johnsonin kuvausta tuon kirjan alusta:
Aamutunteina Herra alkoi opettaa minua identiteetistäni prinssinä. Hän osoitti minulle useiden raamatunkohtien kautta miten tärkeää on, että Hänen johtajansa käyttäytyvät prinssien ja prinsessoiden tavoin, koska olemme Kuninkaan poikia ja tyttäriä. Hän otti Mooseksen ensimmäiseksi esimerkikseen ja kysyi: ”Tiedätkö, miksi Mooseksen piti kasvaa faraon kodissa?”
”En”, vastasin.

”Mooses syntyi johtamaan israelilaiset ulos orjuudesta. Hänen tuli kasvaa faraon kodissa oppiakseen olemaan prinssi vailla orjan mieltä. Sisäisessä orjuudessa elävä johtaja ei kykene vapauttamaan ulkoisessa orjuudessa eläviä.”

...

Mitä enemmän mietin, millainen Mooseksen on täytynyt olla, sitä selvemmin tajusin, millaisia me voimme olla ihmisinä, jos meille opetetaan, että olemme tärkeitä, emmekä epävarmoja siitä, keitä olemme.

...

Tässä kirjassa kerron niistä ilmestyksistä ja kokemuksista, joita Herra on käyttänyt opettaakseen minulle, miten jättää orjuus ja alkaa ajatella, toimia ja vaeltaa kuninkaallisen ja papillisen kutsun auktoriteetissa ja voimassa. Koulutus alkoi ollessani johtajuusasemassa kotiseurakunnassani, ja sen vuoksi Herra teki selväksi, että oppimieni asioiden ei ollut tarkoitus muuttaa vain minua, vaan varustaa minut levittämään kuninkaallista kulttuuria ympäristööni. Sen seurauksena olen saanut etuoikeuden johtaa koulua (Bethel School of Supernatural Ministry), jonka pääasiallinen tavoite on opettaa uskovia vaeltamaan prinsseinä ja prinsessoina.

Ennen kuin aloitimme koulun, Herra sanoi minulle: ”Haluan sinun opettavan oppilaille, miten kohdella ihmisiä kuin kuninkaallisia. Heidät on kutsuttu kuninkaallisiksi, vaikuttamaan, johtamaan ja hallitsemaan. Te olette edelläkävijöitä, joten teen teistä vaikuttajia.”

Tuohon totean, ettei se ole mielestäni enää missään tekemisessä kristinuskon kanssa. Kun noin pitkälle mennään, niin toivoisin joidenkin silmien vähitellen avautuvan. Bill Johnsonin opetus on vaikuttanut Suomessa ainakin seuraavissa yhteyksissä: Healing Rooms, New Wine, ja Hengen uudistus kirkossamme. Jälkimmäisessä liikkeessä Bill Johnsonin opetusten leviämiseen ovat vaikuttaneet lähinnä sen yksityiset hallituksen jäsenet. Näiden järjestöjen kautta vaikutus ulottuu laajalle eri puolille Suomea eri seurakuntiin.[2]

Syksyn 2011 Healing Rooms Nordic Conference -tapahtuman päävieraat Lori ja Rick Taylor edustivat Bill Johnsonin Bethel School of Supernatural -koulun linjaa.[3] Ristin Voitto 12.10.2011 kommentoi tapahtumaa otsakkeella *“Healing Rooms -konferenssi valoi uskoa ihmeisiin”*.

Bill Johnsonin kehittämä tulitunneli oli käytössä kokouksessa. Tulitunnelissa jaetaan ”hengen voitelua”. Kyseessä on sama asia, joka tunnettiin aiemmin ”torontolaisuutena”. Soukkaus on vastaavasti hengessä likoamista, eli pidempiaikaista hengen alla oloa kuin pelkkä käsien muodostaman tunnelin alta kulku on. Susanne ja Markku Laitinen, Ari Puonti ja Irma Frestadius ovat päävastuussa Suomen Healing Rooms -järjestön toiminnasta v.2011.[3]

Sana siitä, ketkä ovat autuaita

Matt. 5:3-11:
Autuaita ovat hengellisesti köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta.
Autuaita ovat murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen.
Autuaita ovat hiljaiset, sillä he saavat maan periä.
Autuaita ovat ne, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta, sillä heidät ravitaan.
Autuaita ovat laupiaat, sillä he saavat laupeuden.
Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan.
Autuaita ovat rauhantekijät, sillä heidät pitää Jumalan lapsiksi kutsuttaman.
Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden tähden vainotaan, sillä heidän on taivasten valtakunta.
Autuaita olette te, kun ihmiset minun tähteni teitä solvaavat ja vainoavat ja valhetellen puhuvat teistä kaikkinaista pahaa.
Matt. 5:12: *Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa. Sillä samoin he vainosivat profeettoja, jotka olivat ennen teitä.*

Vääristynyt autuaaksijulistus ja satanismi

Laitan joitain perustietoja satanismista. Se syntyi kristillistä taustaa vasten ja pohjautuu eräänlaiseen takaperoiseen raamatulliseen maailmankuvaan. Saatanaa palvotaan Jumalan vastavoimana tai ainoana jumalana. Satanismin merkittävä edelläkävijä Aleister Crowley piti itseään Antikristuksena.[4]

Satanismin historia on pitkä. Merkittävä vaihe oli, kun Anton LaVey kirjoitti kirjan The Satanic Bible 1969. Eli suomeksi kirja on ”Saatanan Raamattu”. Poiketen aiemmasta satanismista, hän ei uskonut paranormaaleihin ilmiöihin, vaan kirjoitti ”ihminen, eläin, on satanismin jumaluus”. Tälle jumaluudelle hän myös perusti kirkon Kaliforniaan.

LaVey ilmaisee yli-ihmisen ihanteensa näin:
Autuaita ovat voimakkaat, sillä he saavat periä maan.
Kirottuja ovat heikot, sillä he saavat periä ikeen!
Autuaita ovat voimakkaat, sillä heitä arvostetaan ihmisten keskuudessa.
Kirottuja ovat heikot, sillä heidät hävitetään”

LaVeyn kirjassa on vielä yhdeksän saatanan merkitystä. Mainitsen niistä tärkeimmät. Saatana edustaa nautintoa ilman syyllisyydentunteita. Se edustaa ystävällisyyttä niille, jotka palvelevat häntä. Se edustaa kostoa. Saatana edustaa ihmistä eläimenä, joka on sielullisen kehityksensä kautta kehittynyt kaikkein pahimmaksi eläimeksi. Saatana edustaa kaikkia ns. syntejä, jotka johtavat psyykkiseen, älylliseen tai emotionaaliseen tyydytykseen. Saatana on aina ollut kirkkojen paras ystävä, etenkin niiden liiketoiminnassa.[4]

Jotkut tahtovat erotella toisistaan kultillisen Saatanan palvonnan ja satanismin ideologiana. Kuitenkin juuret ovat yhteisessä maaperässä. Olen vakavasti sitä mieltä, että tässä näemme antikristillisen hengen vaikutuksen terävästi kuvattuna. Ja kaiken tämän voimme havaita jossain määrin sekä kirkoissamme, että yhteiskunnassa yleisemmin.

Ilmestyskirjan autuaaksijulistukset

Nämä kohdat löytyvät Ilm.1:3; 14:13; 16:15; 19:9; 20:6; 22:7 ja 22:14

Ilm.1:3: *Autuas se, joka lukee, ja autuaat ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat ja ottavat vaarin siitä, mitä siihen kirjoitettu on; sillä aika on lähellä!* Ensimmäinen autuaaksijulistuksista teroittaa tämän profetian sanan kuulemista. Luonnollisesti on kyse myös yleisemmin Jumalan sanan kuulemisesta ja noudattamisesta. Tästä löydämme esimerkin Luuk.11:28: *Mutta hän sanoi: "Niin, autuaat ovat ne, jotka kuulevat Jumalan sanan ja sitä noudattavat.*

Seuraavissa kohdissa (14:13; 16:15) sanotaan autuaiksi Herrassa kuolevia ja valvovia kristittyjä.
Otan esille tuon jälkimmäisen kohdan niin, että näemme myös edeltävät jakeet.
Ilm. 16:13-15: *Ja minä näin lohikäärmeen suusta ja pedon suusta ja väärän profeetan suusta lähtevän kolme saastaista henkeä, sammakon muotoista. Sillä ne ovat riivaajain henkiä, jotka tekevät ihmeitä; ne lähtevät koko maanpiirin kuningasten luo kokoamaan heidät sotaan Jumalan, Kaikkivaltiaan, suurena päivänä. - Katso, minä tulen niinkuin varas; autuas se, joka valvoo ja pitää vaatteistansa vaarin, ettei hän kulkisi alastomana eikä hänen häpeätänsä nähtäisi!*

On järkyttävää, että ilmeisesti juuri riivaajien henkien aikaansaamat ihmeet kokoavat maanpiirin kuninkaat sotaan. Herramme sanoo, että juuri tuolloin hän on tulossa. On syytä valvoa. Vaatteista vaarin pitäminen ei liene muuta kuin Jeesuksen ristinkuolemaan ja syntien anteeksiantoon turvaamista. Kyse on

tavallisesta uskovan hiljaisesta elämästä Jeesuksen yhteydessä. Missään ei mainita, että Herran omat eläisivät tuolloin suurten ihmeiden keskellä, tai kuin prinsessat ja prinssit.

Ilm.19:9: *Ja hän sanoi minulle: "Kirjoita: Autuaat ne, jotka ovat kutsutut Karitsan hääaterialle!" Vielä hän sanoi minulle: "Nämä sanat ovat totiset Jumalan sanat."*

Seuraavassa kohdassa (Ilm.20:4,6) sanotaan autuaiksi pedon kauden pyhiä, *"jotka olivat teloitetut Jeesuksen todistuksen ja Jumalan sanan tähden"* On selvää, että kun peto on vallassa, silloin Jumalan omat ovat vainottuja. Jumalan valtakunta on aina ollut sisäinen ja juuri autuaaksijulistus Matt. 5:ssä on kuvannut hyvin asiaa. Tuosta edellä olevasta kohdasta ilmenee, että marttyyrit ovat pitäneet kiinni Jeesuksen todistuksesta ja Jumalan sanasta.

Ilm.22:7: *Ja katso, minä tulen pian. Autuas se, joka ottaa tämän kirjan ennustuksen sanoista vaarin!*
Ilm. 22:14: *Autuaat ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi valta syödä elämän puusta ja he pääsisivät porteista sisälle kaupunkiin!*

Pysyvä ja selkeä sana

1 Piet. 1:25: *...mutta Herran sana pysyy iankaikkisesti." Ja tämä on se sana, joka on teille ilosanomana julistettu.*
Matt. 24:35: *Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät koskaan katoa.*

Vanhan testamentin kaanon oli vuonna 130 eKr. suunnilleen sellainen kuin se nyt on. Näin voimme lukea myös evankeliumiteksteistä, että Jeesus lainasi 400 kohtaa Vanhasta testamentista ja puhui niistä. Uudessa testamentissa on vanha täytettynä ja selitettynä, ja ennen kaikkea lisättynä täydellisellä lunastuksella, pyhityksellä ja pelastuksella Jeesuksessa.[5]

Herran sanasta tekee ilosanoman juuri se, että se voidaan omistaa sisimpään ja sitä kautta saadaan lepo ja lapseus Jumalan yhteydessä, ja iankaikkinen elämä. Aina herätysten aikoihin on ollut keskustelua siitä, miten Raamattu tulee ymmärtää, ja mitä on aito elävä usko.

1800-luvun loppupuolella Suomessa keskusteltiin ns. raamatullisen suunnan ja heränneiden välillä näistä kysymyksistä. Voisi ehkä sanoa, että edellistä edusti piispa Gustaf Johansson ja jälkimmäistä Wilhelmi Malmivaara. Nykyajasta käsin katsoen nämä miehet eivät suinkaan ole kaukana toistensa näkemyksistä. Malmivaara kirjoittaa Hengellisessä Kuukauslehdessä v.1889 seuraavaa: *"Pidämme sentähden lahkolaisuutena kaikkea Jumalan sanasta poikkeamista opissa ja elämässä, sekä lahkolaisena ihmistä, joka yksityisen mielipiteensä tai yleisen mielipiteen tai jonkun seurueen mielipiteen asettaa ylemmä Jumalan sanaa"* [6]

Tuolloin herätysjohtaja joutui vakuuttamaan piispaa oman liikkeensä uskollisuudesta Jumalan sanaa kohtaan. Oli ehkä kyse siitä, ettei saisi korostua liian yksipuoliset näkemykset. Vanha testamentti saattoi saada piispan näkökulmasta liian vähän arvostusta, ja omimmiksi koetut hartauskirjat olivat kovinkin suuressa suosiossa. Sekä Johansson että Malmivaara olivat kuitenkin kumpikin syvästi huolissaan suomalaisten hengellisestä tilasta.

Niin arvokas kuin kristillisen kirkon perintö onkin, emme voi edes sitä asettaa Jumalan sanan yläpuolelle. Sitä on myös arvioitava, tosin kunnioittaen ennen muuta asiallista ja Pyhän Hengen valaisemaa selitystä ja tutkimusta. Nykyaikana on nimittäin hyvin paljon kevyttä perinteeseen ja yhtenäiskirkon aikaan palaamista. Tämä näkyy esimerkiksi kaipauksena mystiikkaan. Usein sen havaitsee musiikissa, kuvataiteessa, hengellisissä kokouksissa ja messuissa. Minusta tämä on yksi merkki siitä, että ihmisten on vaikea juurtua sanaan. Samoin saattaa olla niinkin, että myös liberaaliteologia on johtamassa toisiin uskonnollisiin tukipilareihin Raamatun arvovallan murentuessa.

Tänä aikana tulisi herätä arvioimaan uudella tavalla myös Kristuksesta esitetyt kuvat. Taiteilijaan vaikuttavat usein erilaiset ajan virtaukset, myös rajatiedon kosminen tai esoteerinen käsitys Kristuksesta. Esoteerisuutta pyritään myös tietoisesti yhdistämään kristillisyyteen. Tällöin sisäinen, kokemuksellinen ja mystinen ilmaus asetetaan ulkoisen, eli tässä tapauksessa Jumalan sanan edelle. Samoin yhtenä linjana näyttäisi nykyisin olevan varhaisten vuosisatojen kristillisiin kuviin ja väreihin palaaminen. Jumalan sanan ymmärtäminen siten, että se saisi ohjata taiteellista työtä, jää usein puuttumaan. Uusien taideteosten hengellinen arvioiminen jää myös pois lähes kokonaan.

Omasta mielestäni meillä Suomessa on lähes viime vuosiin saakka ollut rikas ja arvokas hengellisen kuvan perinne, mikä on näkynyt esim. Raamatun kuvituksissa ja alttaritauluissa. Tässä perinteessä on pysytty sanan alla. Näin sen vuoksi, että meillä on ollut varsin yhtenäinen kristillinen opetus ja kulttuuri. Hengelliseen käyttöön tarkoitettu taideteos on arvioitu vakavasti Jumalan sanan ilmoittamasta näkökulmasta.

9. Usko on suunnaton lahja

Kyseessä on lahjavanhurskaus

Olavi Peltola kirjoittaa internetsivuillaan seuraavasti: Oman pysyvän pahuutensa tähden jokainen kristitty tarvitsee joka päivä kuolemaansa asti Jumalan antamaa syntien anteeksiantamuksen lahjaa.[1]
Siksi on hyvä yhtyä Niilo Tuomenoksan sanoihin:

1. Näin syntisenä Herra, mun täytyy vaeltaa.
Sun kanssas' tiellä taivaan, perille kulkea.
En paremmaks' voi tulla, en pyhäks' ollenkaan,
ja kuitenkin, oi Herra, Sun käsiis' jäädä saan.

2. Sä suostut mahdottoman mun luonain asumaan
ja aivan tällaisena mua kaikess' kantamaan.
Et väsy, vaikka usein mä väsyn kokonaan.
Sun armos', rakkautesi ei lopu milloinkaan.

Eino Sormunen kuvaa Lutherin vanhurskauttamisoppia kirjassaan *Kerjäläisiä me olemme*. Sille on keskeistä, että Jumala saa olla Jumala, ihminen tyytyy olemaan ihminen. Emme kelpaa Jumalalle minkään omamme varassa –emme sen, mitä teemme, emmekä sen, mitä olemme, sillä kaikki parhainkin omamme on tahrattua –vaan ainoastaan siitä syystä, että Jumala Kristuksen tähden ottaa meidät lapsikseen. Emme ole rauhoitettuja siksi, että olennossamme piilee jumalallinen ydin, synniltä suojattu alue, vaan ainoastaan siksi, että lähellämme on Hän, joka on voittanut synnin, kuoleman ja perkeleen vallan. ”Hän on meidän rauhamme”.[2]

Eino Sormunen selvittää omalla läheisellä tavallaan sitä, ettei Lutherille armo voinut koskaan olla jotain persoonatonta, aineellista, tai ylipäätänsä Jumalan ja ihmisen välissä olevaa, joka kenties voisi muuttaa ihmisen todellisella tavalla pyhäksi tai synnittömäksi. Kyse ei ole jostain saivartelusta, vaan aivan yksinkertaisesti siitä, ettei ihminen pyrkisi millään asialla hankkimaan ”ansioita” Jumalan edessä. Näin emme voi tehdä sitä edes ”armon voimalla”.

Lutherille armo oli *Jumalan käsittämätön, kaikesta inhimillisestä riippumaton ja vain Jumalan oman olemuksen syvyyteen perustuva rakkaus mitättömään ja syntiseen*. Vanhurskaus myöskään ei ollut

Lutherin ajattelussa mikään tila, vaan se oli *uusi suhde* Jumalaan. Näin *simul iustus et peccator* (samalla kertaa vanhurskas ja syntinen) ilmaisi Lutherille rakkaan paavalilaisen armon-paradoksin: Jumala vanhurskauttaa *jumalattoman*.[3]

Nämä kysymykset eivät ole vanhentuneet. Nykyisin nostetaan hyvin usein esiin kysymykset uskon toimivuudesta, teoista, ja puhutaan ”armon voimasta”. Kuitenkin kysymys on juuri suhteesta, siitä, että olemme Jumalan lapsia. Näin meillä on Jumalan kanssa rauha, joka kestää silloin, kun on huono päivä, olemme heikkoja, sairaita tai vain vanhoja.

Miten paljon armon vakuutusta tarvitseekaan ihminen, joka näkee synkkänä oman elämänsä, tai sen vaikutukset läheisissään? Armon vakuutusta tarvitsee myös se ihminen, joka on vakavasti erehtynyt hengellisissä kysymyksissä. Jumala vie meidät olemaan hiljaa ihmisten rinnalla. Jumala tarjoaa aivan oikeaa ja todellista armoa Poikansa Jeesuksen Kristuksen ristintyön tähden. Ja tämä armo on annettu syntiselle ihmiselle. Se on lahja. Kyse on lahjavanhurskaudesta, joka on välittömästi voimassa. Syyllinen julistetaan syyttömäksi, koska Jeesus oli sijaisuhri.[4]

Hyvä Paimen etsii, kaitsee, sitoo ja vahvistaa

Hes. 34:15-16: *Minä itse kaitsen lampaani ja vien itse ne lepäämään, sanoo Herra, Herra. Kadonneet minä tahdon etsiä, eksyneet tuoda takaisin, haavoittuneet sitoa, heikkoja vahvistaa; mutta lihavat ja väkevät minä hävitän. Minä kaitsen niitä niin, kuin oikein on.*

Tähän aikaan kuuluu paljon väkivaltaa. Sen ajatellaan voimistuvan lopun ajassa, samoin kuin ilmeni myös Nooan aikana. Väkivalta ei ole aina juuri fyysistä laadultaan, ja se on ihmisen sisällä jossain muodossa tullakseen ulos. Jeesuskin toteaa Matteuksen luvussa 15 jakeessa 19: *Sillä sydämestä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, haureudet, varkaudet, väärät todistukset, jumalanpilkkaamiset.*

Katsoin Raamatusta väkivaltaan liittyviä jakeita. Huomasin, ettei väkivallan ongelmaa salattu lainkaan. Se alkoi jo ensimmäisessä perheessä veljesmurhana. Sitä esiintyi Jumalan oman kansan keskuudessa, sen kuningasten, paimenten ja lampaiden keskuudessa.
Hes.34:4. *ette ole vahvistaneet heikkoja, ette ole parantaneet sairaita, sitoneet haavoittuneita, tuoneet takaisin eksyneitä, etsineet kadonneita, vaan te olette vallinneet niitä tylysti ja väkivaltaisesti*.
Hes.34:21. *Koska te olette kylki- ja niskavoimalla sysineet ja sarvillanne puskeneet kaikkia heikkoja, kunnes olette saaneet ne ajetuiksi ulos ja hajallensa,*

Raamatun avoimuus väkivallan yhteydessä on lähes häkellyttävää, koska asiaan yleensä liittyy niin vahvaa salaamista suvuissa, perheissä ja seurakunnissa. Yläpuolelta tuleva kova puhe on myös usein väkivaltaa. Sidottu, eksytetty, pelokas ihminen; minkälaisen paimenen tai opettajan hän mahtaakaan tarvita? Tulisi voida lempeästi ja turvallisesti ohjata Kristuksen yhteyteen ja turvaan, ja sanan ravinnolle, vapautukseen.

Hengellisiin asioihin liittyvät myös okkultismin, satanismin ja äärikarismaattisuuden kautta vaikuttavat aggressiiviset henkivallat. Mielestäni olisi hyvä huomioida se, että hyvin moni heikko kristitty on ollut sidoksissa eri tavoin näihin alkeisvoimiin, niiden ilmentämään valheeseen, ja avoimeen tai peitettyyn väkivaltaan. Joskus on nähtävissä, että rikkinäisyys on ollut jopa johdattamassa uushenkisen ideologian tai epäraittiin kristillisyyden pariin.

Tämän Jesajan kohdan Jeesus kertoi puhuvan Hänestä. Silloin se on tärkeä myös meille:
Luuk. 4:18: *Herran Henki on minun päälläni, sillä hän on voidellut minut julistamaan evankeliumia köyhille; hän on lähettänyt minut saarnaamaan vangituille vapautusta ja sokeille näkönsä saamista, päästämään sorretut vapauteen.*

Evankeliumi on sanomaltaan myös hyvin radikaalia korostaessaan totuuden näkemistä ja vapautta kahleista ja sorrosta. Jeesus oli nöyrä. Häntä oli helppo lähestyä. Hän puhutteli ihmisiä lempeästi. Hänessä ei näkynyt mitään väkivaltaa edes Hänen pidätyksensä, kidutuksensa tai teloituksensa yhteydessä. Evankeliumi voittaa pahan ilman väkivaltaa. Kristus on voittanut jo pahan väkivaltaisen ristinkuolemansa kautta, ihmisen väkivallan uhrina.

Mielestäni olisi tärkeintä korostaa uskon perusasioita ja Kristuksen täydellistä työtä puolestamme. On tärkeää elää tavallista arkea ja siinä samalla vahvistua uskossa ja Kristuksen tuntemisessa. Hyvä Paimen itsekin tahtoo johdattaa laumansa vihreille niityille. Hän johdattaa ensin lepäämään, ja myöhemmin sitten ehkä erilaisiin tehtäviinkin. En olisi laittamassa ihmisiä yhä vaan uusille kursseille, vaan pyrkisin mieluummin huolehtimaan muulla tavoin.

Saamme jäädä Jeesuksen rakastaviin käsiin, mihin asti sitten olemmekin ehtineet. Ei meitä pelasta matkantekomme onnistuneisuus, tai askeltemme pituus, vaan yksin Jeesus.

10. Loppuviitteet ja kirjallisuus

Kirjallisuus

Kirjassa on ollut käytössä Kirkolliskokouksen hyväksymä Raamattu 1933/38

1. Kunnian tie vai ristin tie

Loppuviitteet

1. http://fi.wikipedia.org/wiki/Kunnian_teologia

2. http://fi.wikipedia.org/wiki/Karismaattinen_liike

3. http://fi.wikipedia.org/wiki/Menestysteologia

Lausanne ryhmä keskusteli menestysteologiasta lokakuun 2008 - syyskuun 2009 välisenä aikana. Ryhmään kuuluivat mm. Tohtorit Chris Wright ja John Azumah. Ryhmä teki lyhyehkön määritelmän menestysteologiasta: ”Uskovilla on oikeus terveyden ja menestymisen siunauksiin ja he voivat saada nämä siunaukset positiivisen uskon tunnustamisen ja ”siementen kylvämisen” kautta uskollisella kymmenyksien maksamisella ja uhrilahjoilla."

4. http://www.suomenevankelinenallianssi.fi/mika_on_sea/?session=33865937

http://www.suomenevankelinenallianssi.fi/ajankohtaista/rakasristi_-teemavuosi_haastaa_oman_ristin_tekemiseen/

http://www.rakasristi.fi/mukana.html

5. http://www.uskonnot.fi/uskonnot/view?religionId=29

http://www.seurakuntienyhteys.fi/fi/jasenseurakunnat/?id=19

6. http://www.healingrooms.fi

http://www.vineyardsmv.com/staff.asp

http://healingroomssmv.com/healing-rooms-school-of-supernatural-ministry**.** *“*Academic Information: We have adopted our curriculum from Bethel’s School of Supernatural Ministry in Redding, CA. This includes teaching from Bill Johnson, Kris Vallotton, Danny Silk and others.”

7. http://www.vineyardsmv.com/beliefs.html

http://healingroomssmv.com/about-us/what-we-believe

8. http://www.vineyardusa.org/site/files/about/statement-of-faith.pdf
Johdanto-osan allekirjoitus: Berten A. Waggoner, National Director, The Vineyard USA – A Community of Churches, Suger Land, Texas, 2006.

9. http://www.healingrooms.fi/?sid=29**.** Healing Rooms Finland ry:n hallituksen yhtenä jäsenenä pastori Ari Puonti. Hän on Helsinki Vineyard -seurakunnan johtava pastori. http://www.healingrooms.fi/filearc/376_Juliste_Virkkala_18-3-11x4.pdf

10. Virsi 627, kuudennen säkeistön loppuosa. Virsi on Hemminki Maskulaiselta vuoden 1605 virsikirjaan. Sen uudistaminen on merkitty Elias Lönnrotille 1870, ja Niilo Rauhalalle 1986.

11. Ensimmäinen luku on julkaistu kokonaisuudessaan artikkelina Ajankohtainen teologia -lehdessä 2/2011. Se on pidetty myös puheena Kristus-päivässä Hyvinkäällä 23.9.2011. Kristus-päivät http://www.evank.org/sivu7_tapahtumat.php. http://www.evank.org/sivu8_tilaus.php

Kirjallisuus
Tuomo Mannermaa**:** Kaksi rakkautta**.** Johdatus Lutherin uskonmaailmaan. WSOY 1983
Suomen evankelisluterilaisen kirkon Virsikirja, 1986

2. Millaisesta Jeesuksesta olet kuullut -tahdotko kohdata Hänet?

Loppuviitteet
1. http://www.teuvokopra.fi/raamatun_nimien_suomennos.php
2. Pidetty puheena Henótês -seurakunnassa konferenssissa Salossa 15.10.2011 nimellä ”Millaista Jeesusta seuraamme”, Henótês-järjestön kasetit http://personal.inet.fi/koti/henotes/kasettilistat.html.

Kirjallisuus
DigiNovum
Heikki Palvan Raamattutietosanasto, etenkin ”Daavidin Poika”.

4. Bileamin eksytys

Loppuviitteet
1. http://fi.wikipedia.org/wiki/Paranormaali_ilmi%C3%B6 Katso mediaaliset ilmiöt
http://www.rajatieto.fi/messusivu/9 Mediaalisuus on hyvin yleinen termi rajatiedon parissa
2. http://www.enkelimaa.fi/rukouksiajameditaatioita/84
3. http://www.teuvokopra.fi/raamatun_nimien_suomennos.php

Kirjallisuus
Heikki Palvan Raamattutietosanasto

5. Siunauksen perillisen sydämen asenne

Kirjallisuus
DigiNovum
Suomen evankelisluterilaisen kirkon Virsikirja, 1986

6. Kahden puun erilainen hedelmä, kaksi kansaa

Loppuviitteet
1. Julkaistu Armo riittää -lehdessä 1/2010: Matt.25, Kaksi kansaa Jeesuksen edessä, Ceta Lehtniemi
http://www.evank.org/pdf/AR_2010-1_PQ_A3.pdf
2. Pidetty puheena 23.11.2011 Tampereen Henótês -seurakunnassa.

Kirjallisuus
DigiNovum

7. Liiton kansa on Jumalan oma

Loppuviitteet

1.Engesviken, Tormud, Vapaaksi Paholaisen vallasta, PerusSanoma Oy, 2008
Myös Lehtniemi, Ceta, Sovituksen syrjäytymisestä sivuraiteelle, sähköinen kirja s.67
http://www.kristitynfoorumi.fi/sivuraiteelle.pdf
2. Pidetty puheena 20.11.2011 Helsingin Henótês -seurakunnassa

8. Opetuslapsen sydämessä asuu sana

Loppuviitteet

1. http://healingrooms.fi. http://www.healingrooms.fi/?sid=217
http://www.healingrooms.fi/filearc/416_Bill_Johnson_Kuninkaan_perheessa_Luku1.pdf

2. http://www.hengenuudistus.fi/yhteystiedot/hallitus_2011 Hengen uudistus kirkossamme hallitus v.2011. Reijo Telaranta pj. Jäseninä mm. Pasi Jaakkola ja Jukka Jämsén.

http://www.reijotelaranta.fi/kirjojen_valintaopas/kirjat_aikajarjestyksessa/bill_johnson_maan_paalla_niin_kuin_taivaassa
Hengen uudistus kirkossamme hallituksen pj. Reijo Telaranta esittelee Bill Johnsonin kirjaa ”Maan päällä niin kuin taivaassa”. Kirja korostaa voimakkaasti ihmeitä.

http://www.new-wine-finland.net/?sid=58 Jukka Jämsén ja Ari Puonti kuuluvat New Wine -järjestön johtotiimiin v. 2011

https://www.turunseurakunnat.fi/portal/fi/seurakunnat/mikaelinseurakunta/uutisia?bid=1079
Rukousklinikka (Healing Room) koulutus Mikaelin seurakuntakodissa. Ilmoittauminen pasi.jaakkola@evl.fi.

3. http://healingroomssmv.com/healing-rooms-school-of-supernatural-ministry**.** “Academic Information: We have adopted our curriculum from Bethel’s School of Supernatural Ministry in Redding, CA. This includes teaching from Bill Johnson, Kris Vallotton, Danny Silk and others.”
http://www.healingrooms.fi/?sid=29 Healing Rooms Finland ry Hallitus

4. Arlebrand, Håkan, Aura, karma, kabbala, 1994, s.113

5. Wallendorf, Per, Sana on Jumala, Ev.lut. Herätysseura ry, v.1971, s.93

6. Tiililä, Osmo, Suomalainen kristillisyys Wilhelmi Malmivaaran edustamana, WSOY, v.1944, s.17

Kirjallisuus
Håkan Arlebrand, Aura, karma, kabbala, 1994
Wallendorf, Per, Sana on Jumala, Ev.lut. Herätysseura ry, v.1971
Tiililä, Osmo, Suomalainen kristillisyys Wilhelmi Malmivaaran edustamana, WSOY, v.1944

9. Usko on suunnaton lahja, ei suoritus

Loppuviitteet

1. Löytyy Olavi Peltolan kotisivuilta ja myös Suomen Raamattuopiston radioluennoista
http://www.sro.fi/radio/radioluennot/vanhat/op_paha.htm
2. Eino Sormunen, Kerjäläisiä me olemme v.1947, s.158
3. Eino Sormunen, Kerjäläisiä me olemme, ss.152-154
4. Tämä osa on julkaistu Armo riittää -lehdessä 6/2011

Kirjallisuus
Eino Sormunen, Kerjäläisiä me olemme v.1947

Kyseessä on hätähuuto. Onko kristinuskon ydinsanoma peittymässä? Kuljemmeko mieluummin kunnian tietä kuin ristin tietä? Nyt on aika keskustella avoimesti. Kirja lähestyy aihetta alhaalta, pienen ihmisen näkökulmasta. Kuitenkin asia koskee ennen muuta niitä, joilla on hengellinen päävastuu Suomessa.

Kirjoittaja on v.1950 syntynyt, eläkkeellä oleva hammaslääkäri.